

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Київський національний лінгвістичний університет
Кафедра педагогіки та методики навчання іноземних мов

Кваліфікаційна робота магістра
з методики навчання англійської мови
на тему: «Формування у майбутніх учителів англійської мови
усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання»

Допущена до захисту
«_____» _____ року

Завідувач
кафедри _____ Черниш
В. В.

Студентки групи МСОкт 01-22
філологічного факультету освітніх
технологій,
спеціальності 014 Середня освіта,
освітньо-професійної програми
Викладання європейських мов на основі
комбінованих технологій (англійська мова
і друга західноєвропейська мова)

Тороп Оксани Сергіївни
Науковий керівник: доктор
педагогічних наук,
професор **Черниш В.В.**

ЗМІСТ

ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ У МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ УСНОМОВЛЕННЕВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В УМОВАХ КОМБІНОВАНОГО НАВЧАННЯ	8
1.1. Основна характеристика формування усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання майбутніх учителів англійської мови та переваги використання комбінованого навчання у ЗВО.....	8
1.2. Принципи та підходи до формування усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання майбутніх учителів англійської мови.....	22
1.3. Аналіз сучасного стану формування усномовленнєвої компетентності майбутніх учителів англійської мови в умовах комбінованого навчання.....	29
Висновки до першого розділу.....	38
РОЗДІЛ 2. ТЕХНОЛОГІЯ ФОРМУВАННЯ У МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ УСНОМОВЛЕННЕВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В УМОВАХ КОМБІНОВАНОГО НАВЧАННЯ	40
2.1. Фактори, що впливають на процес формування усномовленнєвої компетентності майбутніх учителів англійської мови в умовах комбінованого навчання.....	40
2.2. Вправи для формування усномовленнєвої компетентності.....	45
2.3. Модель формування усномовленнєвої компетентності майбутніх учителів англійської мови в умовах комбінованого навчання.....	50
Висновки до другого розділу.....	53

РОЗДІЛ 3. ПЕРЕВІРКА ЕФЕКТИВНОСТІ МЕТОДИКИ ФОРМУВАННЯ У МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ УСНОМОВЛЕННЄВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В УМОВАХ КОМБІНОВАНОГО НАВЧАННЯ.....	54
3.1. Організація пробного навчання.....	54
3.2. Аналіз отриманих результатів дослідження формування у майбутніх учителів усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання.....	58
3.3. Методичні рекомендації для формування усномовленнєвої компетентності майбутніх учителів англійської мови в умовах комбінованого навчання.....	70
Висновки до третього розділу.....	76
ВИСНОВКИ.....	78
РЕЗЮМЕ.....	81
SUMMARY.....	81
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	82

ВСТУП

Актуальність теми. Сучасні методики навчання англійської мови намагаються максимально наблизити умови навчального процесу до умов сучасної комунікації. У пошуках удосконалення, раціоналізації, підвищення ефективності навчання іноземній мові, методисти в останні десятиліття все більше уваги звертають на те, що усі види мовленнєвої діяльності у реальних умовах життя людини тісно взаємопов'язані. Відтак навчання різним видам мовленнєвої діяльності має бути інтегрованим.

Досвід розвитку методики навчання мов на комунікативній основі показує, що на етапі початкового її впровадження домінує не взаємозв'язане, а диференційне навчання кожного виду мовленнєвої діяльності окремо. Сьогодні методика навчання англійської мови знаходиться на такому етапі свого розвитку, коли стало можливим і значущим взаємозв'язане навчання видів мовленнєвої діяльності як найбільш ефективний шлях формування мовленнєвих навичок. В умовах дефіциту навчального часу він дає змогу без спеціальних витрат забезпечити якісний план монологічного і діалогічного мовлення студентів, демонструвати зразки вживання досліджуваних мовленнєвих одиниць, скорочувати витрати навчального часу в процесі діагностики і контролю.

У сучасній методичній науці практично відсутні дослідження, у яких були б описані теоретичні основи і представлена чітка система формування умінь з різних видів навчання мовленнєвої діяльності у їх взаємозв'язку як у навчанні, так і в самостійній пізнавальній діяльності, особливо це стосується комбінованого навчання, яке актуалізувалось в останній роки у зв'язку з суспільно-політичними викликами та реаліями.

Саме тому існує необхідність у розкритті резервів розвитку навчання мовленнєвої діяльності в процесі формування усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання майбутніх учителів англійської мови.

Таким чином, актуальність наукового дослідження зумовлена необхідністю обґрунтування нового підходу до формування усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання майбутніх учителів англійської мови. Це свідчить про те, що дослідження актуальне в таких аспектах: – теоретичному: у зв'язку з необхідністю розробки сучасної цілісної теоретичної системи навчання мовленнєвої діяльності ; – методичному: розробка методичної системи навчання мовленнєвої діяльності в умовах комбінованого навчання майбутніх учителів англійської мови; – практичному: з огляду на необхідність створення програми і навчальних посібників, побудованих з урахуванням основних концептуальних положень.

Ступінь розробленості теми. Теоретичні передумови для проблеми розробки та вивчення формування усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання створені працями психологів, педагогів, лінгвістів. Першорядне значення мають психологічні положення про єдину психофізіологічну основу всіх видів мовленнєвої діяльності (В. П. Зінченко), про фазовий характер породження мовленнєвої діяльності щодо закономірностей сприйняття мови (В.В. Знаків, О.В. Соболева, та ін.).

Проблема навчання мовленнєвої діяльності в умовах комбінованого навчання майбутніх учителів англійської мови знайшла своє вивчення. Так К. М. Пліско, Л. П. Федоренко описували закономірності і виявлені тенденції розвитку мовлення. Є. П. Голобородько, П. І. Білоусенко, О. О. Бистрова, Н. О. Іполітова, В. І. Капінос вивчали теоретичні основи комунікативного вивчення курсу іноземної мови та розробили практичні методики розвитку мовленнєвої діяльності. О. М. Біляєв, М. С. Вашуленко, Л. М. Вьюшкова, О.П. Глазова, І.П. Гудзик, Л.В. Давидюк, Т.К. Донченко предметом дослідження обрали питання навчання окремих видів мовленнєвої діяльності.

Метою магістерської роботи є теоретичне обґрунтування практичне розроблення методики формування усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання.

Для реалізації поставленої мети потрібно вирішити такі **завдання**:

- 1) охарактеризувати процес формування та визначити принципи та підходи до формування усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання у майбутніх учителів англійської мови;
- 2) вивчити сучасний стан формування та встановити фактори, що впливають на процес формування усномовленнєвої компетентності.
- 3) Розробити вправи та модель формування усномовленнєвої компетентності та перевірити їх ефективність під час пробного навчання
- 4) Проаналізувати отримані дані під час пробного навчання та сформулювати методичні рекомендації для формування усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання у майбутніх учителів англійської мови

Об'єктом дослідження є процес формування у майбутніх учителів англійської мови усномовленнєвої діяльності в умовах комбінованого навчання

Предмет дослідження – методика формування усномовленнєвої компетентності у студентів, майбутніх учителів англійської мови, в умовах комбінованого навчання.

Методи дослідження. Методологічну основу дослідження складають: 1) теоретичні: аналіз і синтез лінгвістичної, психологічної і методичної літератури, державних документів, що регулюють процес освіти в Україні; аналіз і синтез результатів дослідження, статистичної обробки даних, отриманих у ході експериментального навчання; теоретичне моделювання навчального процесу; 2) педагогічний експеримент (формувальний, контрольний); 3) емпіричні: спостереження за навчальним процесом, зрізи, бесіди, анкетування, рейтинг. Системний підхід дозволив цілісно відобразити принципи та підходи до формування усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання майбутніх учителів англійської мови. Пізнавальний принцип допоміг у вивченні формування усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання майбутніх

учителів англійської мови. Також застосовувався логічно-семантичний метод – застосовується при аналізі понятійного апарату.

Наукова новизна отриманих результатів полягає в тому, що теоретичні основи навчання усномовленнєвої діяльності в умовах комбінованого навчання дістали подальший розвиток; здійснено на основі теоретичних та емпіричних методів навчання проведення пробного навчання та виконано аналіз отриманих результатів дослідження формування у майбутніх учителів усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання.

Практична цінність роботи полягає у розроблені вправ укладанні методичних рекомендацій щодо організації та здійснення відповідного навчання.

Апробація роботи основні теоретичні положення і результати дослідження доповідались та обговорювались на міжнародній науково-практичній відео конференції “AD ORBEM PER LINGUAS. ДО СВІТУ ЧЕРЕЗ МОВИ”, 18-19 травня 2023 року.

Публікації. Основні положення кваліфікаційної роботи опубліковані в одних тезах доповіді на міжнародній науково-практичній відео конференції “AD ORBEM PER LINGUAS. ДО СВІТУ ЧЕРЕЗ МОВИ”, 18-19 травня 2023 року.

Структура роботи зумовлена метою та завданням роботи. Магістерська робота складається зі Вступу, трьох розділів, Висновків, резюме, summary, списку використаних джерел. Список використаних джерел містить 68 найменувань, з яких 40 – українською, 29 – англійською та німецькою мовами.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ У МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ УСНОМОВЛЕННЕВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В УМОВАХ КОМБІНОВАНОГО НАВЧАННЯ

1.1. Основна характеристика формування усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання майбутніх учителів англійської мови та переваги використання комбінованого навчання у ЗВО

Однією із ключових вимог сьогодення є впровадження концепції комбінованого навчання (Combined Learning). Цей підхід об'єднує традиційні методи навчання з інноваційними технологіями, створюючи таким чином динамічну та ефективну навчальну обстановку. Викладачі англійської мови тепер мають можливість використовувати різноманітні веб-платформи, відеоконференції, електронні матеріали та інші інструменти, щоб надати студентам доступ до різноманітних ресурсів та сприяти розвитку їх усномовленнєвої компетентності (Richards, J. C., & Schmidt, R., 2013, с. 50-75).

Комбіноване навчання дозволяє створити навчальне середовище, в якому студенти можуть навчатися на відстані, використовуючи різні технології та інтерактивні підходи. Вони можуть брати участь у відеоуроках, дистанційних відеоконференціях та спільних проєктах, що сприяє формуванню їх мовних навичок та усномовленнєвої впевненості. Крім того, доступ до різних віртуальних інструментів допомагає студентам вчити англійську мову в контексті реальних ситуацій, що підвищує їх практичні навички та комунікативну компетентність.

Надзвичайно важливою є інтеграція цифрових ресурсів, таких як відео, аудіо, інтерактивні вправи та веб-платформи, в навчальний процес. Це дозволяє створити

заняття, які не тільки ефективно розвивають усне мовлення, але й зробити навчання цікавим та захоплюючим. Використання відео- та аудіоматеріалів дає студентам можливість практикувати розуміння на слух та вимову, а спеціалізовані мовні програми можуть надати зворотний зв'язок щодо вимови та акценту (Бігич О.Б., Бориско Н.Ф., 2013, с. 590).

Другий аспект, який вимагає глибокого аналізу, полягає в ролі викладача та студента в умовах комбінованого навчання. Викладачі стають справжніми оркестрантами навчального процесу, де їх завданням є створення вдосконаленого, динамічного та захоплюючого середовища для розвитку усного мовлення студентів. Вони мають бути готові до ведення віртуальних уроків, організації відеоконференцій та ефективного використання електронних ресурсів. Це передбачає не лише знання технічних аспектів використання технологій, але і здатність створювати цікавий та педагогічно обґрунтований контент для студентів (Чебикін О.Я., 2012, с. 289–300).

З іншого боку, студенти грають активну роль у навчальному процесі. Вони повинні бути готові приймати ініціативу та брати активну участь у дискусіях, вправах та проектах. Розвиток навичок самостійності та вміння працювати над власним навчанням стають важливими компонентами їх успішного навчання. В цьому контексті викладачі також мають підтримувати та спонукати студентів до самостійності, надихаючи їх на активний пошук знань та вдосконалення усного мовлення.

Розуміння та балансування ролей викладача та студента стає ключовим фактором успіху в формуванні усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання. Викладачі та студенти взаємодіють, вдосконалюючи одне одного, створюючи навчальну спільноту, яка сприяє якісному розвитку мовних навичок та досягненню високого рівня усномовленнєвої компетентності.

Третій аспект, що вимагає нашої уваги, полягає в розгляді різноманітних методів та інструментів, які використовуються для формування усномовленнєвої

компетентності в умовах комбінованого навчання. Відкриття безмежної потужності візуальних, аудіо- та інтерактивних ресурсів стало переломним моментом у сучасному навчанні. Використання відеоуроків дозволяє створювати навчальні матеріали, які не лише передають знання, але й захоплюють увагу студентів, роблячи процес вивчення англійської мови цікавим та ефективним (Паршикова О. О., 2009, с. 296).

Аудіоматеріали грають важливу роль у розвитку сприйняття та правильної вимови. Вони допомагають студентам покращити розуміння мови на слух, навчити різних акцентів та вдосконалити фонетичні навички. Використання аудіоуроків дозволяє студентам вчитися англійською мовою, слухаючи мовні зразки та спілкуючись з носіями мови в віртуальному середовищі.

Відеоконференції стали невід'ємною частиною комбінованого навчання, дозволяючи студентам здійснювати комунікацію в реальному часі та практикувати усне мовлення в інтерактивному форматі. Вони створюють можливість для діалогу, обговорення та взаємодії, що є надзвичайно важливими для розвитку комунікативних навичок.

Спеціалізовані мовні програми та інтерактивні завдання розширюють можливості студентів у навчанні англійської мови. Вони надають можливість вдосконалювати граматику, лексику та навички спілкування шляхом різних ігор та вправ, які відповідають їх індивідуальним потребам та рівню навчання.

Третій аспект, що стосується використання різних методів та інструментів, підкреслює необхідність різностороннього підходу до формування усномовленнєвої компетентності (Сисоєва С. О., Кристочук Т. Є., 2009, с. 460). Інтеграція візуальних, аудіо- та інтерактивних ресурсів дозволяє надати студентам більше можливостей для практики та розвитку мовних навичок в комбінованому навчанні.

Четвертий аспект, що варто розглянути у контексті формування усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання, стосується важливої складової процесу – оцінки результатів. Система оцінки вимагає дбайливого

планування та розробки, оскільки вона відіграє значущу роль у мотивації та розвитку студентів. Ефективна система оцінки усномовленнєвої компетентності в комбінованому навчанні може включати в себе різноманітні методи та інструменти, які надають більше можливостей для оцінки та підвищення якості навчання (Денисенко І. І., Тарасюк А. М., 2020, с. 18-23).

Записи виступів студентів стають важливим джерелом інформації для викладачів та студентів. Вони дозволяють записувати та аналізувати усне мовлення студентів під час виконання завдань та вправ. Відеозаписи забезпечують можливість об'єктивної оцінки та порівняння результатів, а також виправлення помилок та вдосконалення навичок.

Онлайн-тести, як частина системи оцінки, дозволяють перевіряти рівень розуміння граматики та лексики, а також здатність до висловлення думок. Вони надають студентам можливість самостійно перевірити свої знання та зрозуміти, в яких аспектах їм слід покращити свої навички (Schramm K., 2017, с. 3 –9).

Значущою частиною оцінки є індивідуальні рецензії та обговорення результатів між викладачем та студентом. Це відкриває можливість для зворотного зв'язку та обговорення конкретних удосконалень, які необхідно здійснити. Регулярний аналіз результатів та планування подальших дій стають ключовими компонентами успішного формування усномовленнєвої компетентності.

Четвертий аспект, який стосується оцінки результатів, акцентує на важливості створення адекватної та об'єктивної системи оцінювання, що враховує різноманітні аспекти усного мовлення студентів. Ця система надає змогу як викладачем, так і студентам зрозуміти їхні сильні та слабкі сторони, визначити прогрес у навчанні та вдосконалити навички для досягнення високого рівня усномовленнєвої компетентності.

П'ятий аспект щодо формування усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання – це адаптація навчання до індивідуальних потреб кожного

студента, і він заслуговує на докладне вивчення. Кожен студент унікальний, і відмінності у рівні володіння англійською мовою, стилях навчання та навчальних потребах потребують індивідуального підходу. Адаптування навчання до цих особистих особливостей може виявитися вирішальним фактором у формуванні усномовленнєвої компетентності.

Забезпечення індивідуальної підтримки для кожного студента передбачає розробку персоналізованих навчальних планів та завдань, які враховують їхні потреби та рівень володіння мовою. Це може включати в себе надання додаткових матеріалів для тих, хто потребує додаткової практики, або використання більш вибіркового завдань для більш досвідчених студентів. Такий індивідуальний підхід допомагає забезпечити те, що кожен учень розвиває свою усномовленнєву компетентність на найкращому рівні (Бігич О.Б., 2001, с. 42–44).

Окрім того, адаптація навчання також може включати в себе використання різних методів та ресурсів залежно від особистих уподобань студентів. Деякі студенти можуть відчувати себе комфортніше під час індивідуальних відеоуроків, в той час як інші можуть надавати перевагу участь у веб-конференціях та спільних проектах. Важливо створити можливість вибору та адаптації для студентів, щоб вони могли навчатися ефективно та з задоволенням.

Велике значення також має зворотний зв'язок між викладачем та студентами у плануванні та коригуванні навчального процесу. Викладачі повинні бути відкритими до обговорення потреб та побажань студентів, і спільна робота над покращенням навчального процесу може призвести до найкращих результатів у формуванні усномовленнєвої компетентності для кожного студента.

Шостий аспект, на який слід звернути увагу, безперечно, стосується самостійності та мотивації студентів у контексті комбінованого навчання. Ця частина навчального процесу покладає на студентів вищий рівень відповідальності за власне

навчання та вимагає від них активної участі та великої мотивації до досягнення успіху (M. Kelly, M. Grenfell, 2005, с. 47).

Комбіноване навчання передбачає, що студенти здатні керувати своїм часом та навчанням, ставити мети та планувати свій робочий графік. Самостійність у вивченні матеріалу, самоорганізація та здатність до аналізу власного прогресу є важливими навичками для студентів, які навчаються в комбінованому форматі. Вони повинні бути готові взяти на себе ініціативу та контроль над своїм навчанням.

Однак самостійність та мотивація студентів не породжуються на пустому місці. Викладачі та навчальні програми мають активно сприяти формуванню цих якостей. Мотивація може бути підтримана шляхом заохочення студентів до досягнення своїх особистих цілей та відкриття нових можливостей завдяки знанням англійської мови. Важливо створити стимули для навчання та показати студентам, як вони можуть застосовувати свої навички на практиці (Черниш В. В., 2013, с. 396).

Завданням викладачів є також надання підтримки та відповіді на запитання студентів, які можуть виникнути під час самостійного навчання. Надання ретельних пояснень, вказівок та ресурсів, які допомагають студентам зрозуміти матеріал, є необхідним для їхнього успіху.

Отже, шостий аспект підкреслює, що самостійність та мотивація студентів в комбінованому навчанні є ключовими складовими, які вимагають уваги як з боку самих студентів, так і з боку навчальних закладів і викладачів. Надання можливостей для саморозвитку та стимулювання інтересу до навчання може сприяти досягненню високого рівня усномовленневої компетентності в умовах комбінованого навчання.

Сьомий аспект, що потребує нашої уваги, надає пріоритетну вагу професійному розвитку викладачів, який є важливою передумовою для успішного формування усномовленневої компетентності в умовах комбінованого навчання. Роль викладача в сучасному навчанні еволюціонувала і тепер передбачає володіння новими навичками

та знаннями, які включають в себе як традиційні методи навчання, так і інноваційні технології та підходи.

Професійний розвиток майбутніх учителів в умовах комбінованого навчання включає в себе ознайомлення та майстерність використання сучасних педагогічних технологій та платформ, які полегшують навчання англійської мови в онлайн середовищі. Майбутні вчителі повинні бути обізнаними з останніми здобутками в галузі електронного навчання, веб-платформ для віддаленого навчання та засобами відеокommунікації. Інтерактивність та доступність онлайн ресурсів роблять їх необхідними інструментами для досягнення навчальних цілей (Onishchuk, I., Ikonnikova, M., 2020, с. 44-65).

Крім того, викладачі повинні навчати студентів адаптувати та використовувати технології для удосконалення своєї усномовленневої компетентності. Це включає в себе вміння користуватися відеоконференціями для спілкування з носіями мови, використовувати електронні ресурси для практики та вдосконалення вимови, а також вивчення нових слів та виразів за допомогою спеціалізованих мовних програм.

Забезпечення постійного професійного розвитку викладачів стає необхідністю, яка підкреслює, що навчання англійської мови в умовах комбінованого навчання вимагає від викладачів бути сучасними, гнучкими та готовими до змін. Спроможність адаптуватися до нових вимог та впроваджувати інновації у навчанні допомагає забезпечити ефективність формування усномовленневої компетентності в умовах комбінованого навчання (Ярошенко О. В., 2020, с. 24-32).

Восьмий аспект, який потребує нашої уваги, розглядає виклики та перспективи, що супроводжують умови комбінованого навчання для майбутніх учителів англійської мови. Цей аспект надає можливість краще зрозуміти, які аспекти навчання потребують уваги та розв'язання, а також які можливості відкриваються перед сучасною освітою.

Один із викликів, з якими можуть зіткнутися студенти та викладачі, це нестача доступу до необхідних технологій. Умови комбінованого навчання передбачають використання комп'ютерів, планшетів, доступу до Інтернету та спеціалізованих програм. Деякі студенти можуть мати обмежений доступ до цих ресурсів через фінансові або географічні обмеження. Вирішення цього питання вимагає розробки стратегій для забезпечення доступу до необхідних технологій для всіх студентів, незалежно від їхнього місця проживання або фінансового стану.

Іншим викликом є питання збереження мотивації студентів в умовах комбінованого навчання. Віддалене навчання може вимагати більше самодисципліни та самостійності, що може бути важким завданням для деяких студентів. Викладачі та навчальні програми повинні шукати способи стимулювання мотивації студентів, надаючи їм цікаві завдання, можливості для взаємодії та підтримки у їхньому навчальному процесі.

Одночасно з викликами важливо розглядати перспективи розвитку комбінованого навчання та його вплив на підготовку майбутніх учителів. Комбіноване навчання може стати платформою для впровадження нових інноваційних методів та підходів у навчальний процес. Воно дозволяє створити більше гнучкі умови для навчання та підвищити доступність освіти (Абрамович С. Д., Чікарькова М. Ю, 2004. с. 472).

Перспективи комбінованого навчання включають в себе розширення можливостей для взаємодії між студентами та викладачами, використання віртуальної реальності для покращення навчання та багато інших інновацій. Важливо досліджувати ці перспективи та впроваджувати їх для підвищення якості навчання англійської мови та формування усномовленневої компетентності майбутніх учителів.

Дев'ятий аспект, на який варто звернути увагу, стосується важливості співпраці та обміну досвідом в контексті комбінованого навчання. Поділ досвіду та найкращих

практик у розвитку усномовленнєвої компетентності між викладачами є фундаментальним аспектом для підвищення якості навчання та підготовки майбутніх учителів.

Викладачі англійської мови повинні мати можливість обмінюватися досвідом та ідеями з колегами з різних закладів та країн. Це може бути досягнуте за допомогою вебінарів, де викладачі можуть обговорювати найкращі методи навчання усного мовлення та ділитися своїми успішними прикладами. Форуми та обговорення також надають площу для вивчення нових підходів та стратегій.

Спільні проекти та колективні зусилля викладачів можуть сприяти покращенню навчання усного мовлення. Викладачі можуть спільно розробляти навчальні матеріали, відповідати на спільні виклики та спільно вивчати нові методи навчання. Така співпраця стимулює розвиток інноваційних підходів та сприяє впровадженню їх у навчальний процес.

Важливо враховувати, що комунікація та обмін досвідом не обмежуються лише внутрішнім спілкуванням викладачів. Міжнародна співпраця може відкрити нові можливості для навчання та розвитку усномовленнєвої компетентності. Співпраця з викладачами з інших країн дозволяє отримувати нові ідеї та підходи, використовувати різноманітні методи та впроваджувати їх у власній практиці (Nations, P., & Newton, J., 2009, с. 70-95).

Отже, дев'ятий аспект наголошує на важливості співпраці та обміну досвідом між викладачами для підвищення якості навчання англійської мови та формування усномовленнєвої компетентності. Це сприяє вдосконаленню навчальних програм та підготовці майбутніх учителів до викликів сучасного освітнього середовища.

Десятий аспект, який варто розглянути, стосується важливості адаптації до змін в сучасній освіті. Освітнє середовище постійно еволюціонує, і викладачі англійської мови в умовах комбінованого навчання повинні бути готові до прийняття нових

технологій, методик та вимог, щоб забезпечити ефективне формування усномовленнєвої компетентності своїх студентів.

Однією з ключових аспектів адаптації є відкритість до використання новітніх технологій. Інтернет, мобільні пристрої, програми та веб-платформи надають велику кількість інструментів для навчання та вдосконалення усного мовлення. Викладачі повинні бути готові використовувати ці засоби для покращення навчального процесу та залучення студентів, майбутніх учителів англійської мови.

Крім того, викладачі мають бути готові до змін у методиках навчання. Традиційні підходи можуть бути доповнені або змінені завдяки новим можливостям, які надають технології та онлайн-ресурси. Наприклад, використання відеоконференцій для спілкування з носіями мови може зробити навчання майбутніх вчителів більш інтерактивним та ефективним.

Однак адаптація до змін не обмежується тільки технологіями. Викладачі також повинні вивчати нові методи оцінки та організації навчального процесу, щоб відповідати потребам сучасних студентів. Постійне самовдосконалення та навчання новому стає необхідністю для майбутніх учителів англійської мови.

Загалом, десятий аспект підкреслює, що адаптація до змін є ключовою для успішного формування усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання. Майбутні вчителі мають бути готові до нових викликів та завдань, які ставлять перед ними сучасні технології та змінюють освітнє середовище (Л. С. Панова, І. Ф. Андрійко, 2010, с. 328).

Враховуючи всі ці аспекти, формування усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання стає складним і багатогранним завданням. Ця тема розкриває важливі аспекти навчання та підготовки викладачів англійської мови для сучасного освітнього середовища та сприяє покращенню якості навчання та виховання майбутніх учителів.

Для досягнення успіху в формуванні усномовленнєвої компетентності студентів, майбутніх учителів англійської мови, в умовах комбінованого навчання, важливо також враховувати індивідуальні особливості студентів. Студенти мають різний рівень володіння мовою, різний ступінь комфорту з використанням технологій та різні цілі навчання. Тому викладачі повинні вміло адаптувати навчальні плани та завдання до потреб кожного студента. Це передбачає індивідуальний підхід та підтримку, а також розробку різноманітних завдань для різних рівнів навчання.

Удосконалення усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання також вимагає створення сприятливої навчальної атмосфери. Викладачі повинні створювати стимулююче середовище для студентів, де вони почувають себе комфортно для вираження своїх думок та ідей у мовній формі. Інтерактивні вправи, рольові гри та спільні проекти можуть сприяти активному навчанню та розвитку усномовленнєвої компетентності.

У великій мірі важливою є підтримка та співпраця між викладачами та студентами. Викладачі мають бути готові відповідати на запитання, надавати допомогу та надихати студентів на подальший розвиток. Взаємодія через віртуальні платформи та електронну пошту може стати ключовим фактором успішного формування усномовленнєвої компетентності (Williams, L., Abraham, L. B., 2014, с. 614–629).

Загалом, формування усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання є складним та важливим завданням. Воно вимагає інтеграції технологій, педагогічних методів та індивідуального підходу до студентів. Але, завдяки цьому, майбутні вчителі англійської мови можуть отримати не лише професійну підготовку, але й навички, необхідні для успішного навчання в сучасному освітньому середовищі.

Порівняння комбінованого навчання з іншими методами навчання є важливим аспектом дослідження, оскільки воно дозволяє визначити переваги та недоліки

кожного методу та визначити, в яких ситуаціях комбіноване навчання може бути найбільш ефективним.

Традиційне навчання є найбільш поширеним методом навчання. Воно передбачає фізичний присутність студентів і викладачів в аудиторії. Традиційний метод може бути ефективним для навчання основних знань та навичок, але вимагає фізичної локації та розкладу.

Дистанційне навчання, навпаки, передбачає використання онлайн-ресурсів для навчання. Воно надає більшу гнучкість студентам, оскільки вони можуть навчатися віддалено, але вимагає від них вищого рівня самодисципліни та самостійності.

Комбіноване навчання поєднує переваги традиційного та дистанційного навчання. Воно надає можливість студентам брати участь у заняттях як в аудиторії, так і в онлайн-середовищі. Цей метод може бути оптимальним для тих, хто шукає баланс між фізичним присутністю та гнучкістю навчання (Вовк О. І., 2008, с. 8).

Коли порівнюють комбіноване навчання з іншими методами, важливо враховувати різноманітні аспекти, які впливають на вибір найбільш підходящого методу. Один із таких аспектів – гнучкість навчання. Традиційне навчання обмежує студентів географічною локацією та графіком, що може бути не вигідним для тих, хто має інші зобов'язання або перебуває віддалено від навчального закладу. Дистанційне навчання та комбіноване навчання надають можливість навчатися з будь-якого місця та у зручний час, що збільшує гнучкість та доступність навчання.

Інший аспект – це можливість спілкування та інтеграції. Традиційне навчання надає безпосередню можливість студентам спілкуватися з викладачами та одногрупниками в аудиторії, що сприяє активному обміну інформацією та навчальному спілкуванню. Дистанційне навчання та комбіноване навчання можуть вимагати відповідних технологічних рішень для забезпечення якості спілкування та інтеграції в онлайн-середовищі. Тим не менше, ці методи можуть надавати можливість для віддалених спільних проєктів та обміну інформацією.

Порівнюючи різні методи навчання, слід відзначити, що якість навчання є ще одним важливим аспектом, на який варто звертати увагу. Незалежно від обраного методу, якість навчання визначається великою мірою викладачами та навчальними матеріалами, які вони використовують. В контексті комбінованого навчання, є можливість поєднати найкращі аспекти традиційного і дистанційного навчання для досягнення високої якості освіти (Brown, H. D., 2007, с. 160-185).

Успішне комбіноване навчання передбачає наявність викладачів, які мають якісні методичні підходи та здатні відповідати на потреби студентів. Викладачі повинні бути добре підготовлені до навчання як в аудиторії, так і в онлайн-середовищі, а також до впровадження новітніх технологій у навчальний процес. Якщо викладачі володіють необхідними знаннями та навичками, це сприяє підвищенню якості навчання в умовах комбінованого навчання.

Крім того, якість навчання визначається і навчальними матеріалами та ресурсами. Університети повинні надавати доступ до сучасних підручників, відеоуроків, інтерактивних завдань та інших засобів, що сприяють зростанню якості освіти. Важливо, щоб навчальні програми відповідали сучасним стандартам та потребам студентів, забезпечуючи їм можливість отримувати якісну освіту.

Якість навчання є ключовим фактором, коли порівнюють комбіноване навчання з іншими методами. Вдосконалення процесу навчання та забезпечення якісною освітою є спільною метою для всіх освітніх закладів та викладачів (Роман С. В., 2003, с. 108).

Не тільки якість освіти, але і доступність та вартість навчання мають велике значення при порівнянні різних методів. Традиційне навчання часто супроводжується високими витратами на проживання, дорогу до навчального закладу та інші пов'язані витрати. Це може ускладнювати доступ до освіти для студентів з обмеженими можливостями або з фінансовими обмеженнями (Andrade, H., & Valtcheva, A., 2009, с. 12–19).

Однак дистанційне навчання та комбіноване навчання можуть зменшити ці обмеження та зробити освіту більш доступною для різних груп студентів. Вони дозволяють студентам отримувати якісну освіту, не покидаючи своєї рідної місцевості, та зменшити витрати на проживання. Крім того, доступ до онлайн-ресурсів може бути вигідним з фінансової точки зору, оскільки багато навчальних матеріалів доступні безкоштовно або за значно меншу ціну.

Доступність та вартість навчання є важливими факторами, коли студенти вибирають метод навчання. Дистанційне та комбіноване навчання можуть розширювати можливості студентів та робити освіту більш доступною та вигідною (Ніколаєва С.Ю, 2003, с. 273).

Загалом, порівняння різних методів навчання допомагає визначити, який метод найкраще відповідає конкретним потребам та цілям навчання. Комбіноване навчання може бути оптимальним варіантом для тих, хто шукає компроміс між традиційним та дистанційним навчанням, забезпечуючи гнучкість, спілкування та якість навчання.

Для розроблення моделі формування усномовленнєвої компетентності у майбутніх учителів англійської мови в умовах комбінованого навчання будуть використані основні підходи та компоненти.

1.2. Принципи та підходи до формування усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання майбутніх учителів англійської мови

Формування усномовленнєвої компетентності в майбутніх учителів англійської мови в умовах комбінованого навчання вимагає дотримання відповідних принципів для досягнення успішних результатів.

Перше і найважливіше, на що слід звернути увагу – це інтеграція традиційних та онлайн-методик навчання. Комбіноване навчання передбачає використання як класичних уроків, проведених у навчальних аудиторіях, так і сучасних ефективних онлайн-інструментів. Ця інтеграція не лише розширює можливості навчання, але й створює унікальну можливість для студентів та викладачів поєднувати найкращі практики обох підходів.

Крім того, важливо враховувати, що комбіноване навчання дозволяє створити індивідуальний підхід до навчання кожного студента. Це означає, що викладачі можуть пропонувати різні методики та завдання відповідно до потреб та рівня кожного студента. Онлайн-ресурси дозволяють створювати персоналізовані завдання та відстежувати прогрес студентів (Сура Н.А., 2005, с. 26).

Також важливо зазначити, що комбіноване навчання підвищує доступність навчання. Воно дозволяє студентам мати доступ до навчальних матеріалів та виконувати завдання в будь-який зручний для них час. Це особливо важливо для студентів, які мають різні зобов'язання та не завжди можуть бути присутніми на традиційних уроках.

У підсумку, інтеграція традиційних та онлайн-методик навчання в комбінованому навчанні створює унікальну навчальну атмосферу, де кожен студент може розвивати свої навички та знання з англійської мови відповідно до своїх потреб і ритму.

Другий принцип, який вимагає нашої уваги – це персоналізація навчання. Викладачі мають завдання створювати індивідуалізовані підходи до навчання, які враховують унікальні потреби та рівень навичок кожного студента. Ця персоналізація навчання не лише робить процес навчання більш ефективним та цікавим для кожного учня, але також сприяє створенню відповідального підходу до освіти.

Важливо зазначити, що персоналізація навчання в комбінованому навчанні може бути реалізована завдяки використанню онлайн-ресурсів та інтерактивних платформ. Викладачі можуть створювати індивідуалізовані навчальні матеріали, які враховують потреби кожного учня. Такий підхід дає можливість студентам навчатися власним темпом та зацікавленням.

Крім того, персоналізоване навчання в комбінованому форматі допомагає створити позитивну навчальну атмосферу, де кожен студент відчуває свою важливість і успіхи. Це може підвищити мотивацію до навчання та сприяти кращим результатам (McDonough J., 1997, с. 262).

У підсумку, персоналізація навчання в умовах комбінованого навчання є ключовим аспектом, який дозволяє навчити майбутніх учителів англійської мови з урахуванням їхніх потреб та можливостей.

Третій важливий принцип, на який варто звернути увагу, – активне залучення студентів до навчального процесу. Для формування усномовленнєвої компетентності, студенти повинні не лише активно слухати, але й брати активну участь у навчанні. Дискусії, вправи в парах, групові проекти та інтерактивні завдання можуть значно сприяти розвитку навичок усного мовлення (Аніскіна Н. О., 2003, с. 176).

Активна участь студентів дозволяє їм вільніше висловлювати свої думки та ідеї, а також навчає їх слухати та взаємодіяти з іншими. Важливо створювати навчальні ситуації, які підтримують активну участь та сприяють самовираженню студентів.

Крім того, активне залучення студентів підвищує їхню мотивацію до навчання, оскільки вони відчувають себе активними учасниками навчального процесу. Ця

взаємодія може створити більше можливостей для практичного використання мови та вдосконалення усномовленнєвої компетентності.

Загалом, активне залучення студентів є необхідною складовою формування усномовленнєвої компетентності та сприяє більш успішній підготовці майбутніх учителів англійської мови.

Четвертий принцип, який має важливе значення, – це забезпечення якісного зворотного зв'язку. Використання відеозаписів або аудіозаписів виступів студентів надає можливість викладачам проводити детальний аналіз та оцінку їхньої вимови та виразності. Цей інструмент дозволяє ідентифікувати і виправляти можливі недоліки, які можуть виникнути в процесі навчання.

Забезпечення зворотного зв'язку є ключовим компонентом для покращення усномовленнєвої компетентності студентів. Викладачі можуть виділити конкретні аспекти, які потребують уваги та вдосконалення, і надати студентам рекомендації щодо їх покращення. Це допомагає студентам зростати як мовцям і вдосконалювати свої навички усного мовлення.

Крім того, забезпечення якісного зворотного зв'язку сприяє створенню навчальної атмосфери, де студенти можуть бути відкритими для конструктивних коментарів та покращень. Це позитивно впливає на їхню мотивацію та бажання розвивати свої навички усного мовлення.

В цілому, забезпечення зворотного зв'язку через аналіз відео– та аудіозаписів студентів є необхідною складовою процесу формування усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання.

П'ятий принцип, який варто підкреслити, полягає в розширенні використання різноманітних навчальних ресурсів для навчання. Це включає в себе використання відеоуроків, аудіоматеріалів, онлайн-словників, інтерактивних вправ та інших педагогічних інструментів. Ця диверсифікація ресурсів створює можливості для більш насиченого та цікавого навчання (Вольфовська Т.О., 2001, с. 13–16).

Використання відеоуроків дозволяє студентам вивчати матеріал візуально і слухово, що сприяє кращому засвоєнню і розумінню важливих концепцій. Аудіоматеріали допомагають поліпшити навички слухання і вимови, а також впроваджують студентів в аутентичну мовну атмосферу.

Онлайн-словники стають надзвичайно корисними інструментами для розширення словникового запасу та полегшення розуміння незнайомих слів у текстах. Інтерактивні вправи дозволяють студентам відразу використовувати нові знання та практикувати їх у різних ситуаціях (Chapelle, C. A., 2001, с. 30-55).

Різноманітність навчальних ресурсів робить навчання більш захоплюючим та ефективним, а також враховує різні стилі навчання студентів. Цей аспект грає важливу роль у підвищенні якості формування усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання.

Шостий принцип, що варто відзначити, – це розвиток мовленнєвої впевненості серед студентів. Викладачі мають велике завдання у створенні сприятливої атмосфери для розвитку впевненості в усному спілкуванні серед своїх студентів. Ця атмосфера може бути створена завдяки використанню різних педагогічних методів.

Одним із таких методів є вправи на публічний виступ, які допомагають студентам подолати страх перед публічним виступом та розвивають їхні навички ефективного спілкування перед аудиторією. Рольові ігри також є ефективним інструментом для покращення навичок мовлення, оскільки вони дозволяють студентам відтворити реальні ситуації спілкування і вправити свою впевненість у власних здібностях (Swain, M., 2013, с. 195-207).

Крім того, інші методи, такі як групові дискусії, спільні проекти та партнерські вправи, також сприяють розвитку мовленнєвої впевненості. Важливо пам'ятати, що цей аспект вимагає часу та практики, і він є важливою складовою формування усномовленнєвої компетентності студентів в умовах комбінованого навчання.

Сьомий принцип, на який варто звернути увагу, – це використання технологій для відстеження прогресу студентів у розвитку усномовленнєвої компетентності. У сучасному освітньому середовищі існують спеціалізовані програми та інструменти, які дозволяють викладачам ефективно відстежувати та аналізувати навчальний прогрес кожного студента.

Завдяки цим технологічним рішенням, викладачі можуть створювати індивідуальні плани навчання для студентів, враховуючи їхні сильні та слабкі сторони усного мовлення. Це дозволяє налаштовувати навчання так, щоб кожен студент міг розвивати свої навички в найбільш ефективний спосіб.

Більше того, використання технологій для відстеження прогресу надає можливість створювати індивідуальні завдання та вправи, які відповідають рівню та потребам кожного учня. Цей підхід до навчання сприяє більш якісному формуванню усномовленнєвої компетентності та дозволяє досягати більш виразних результатів.

Восьмий принцип, який важливо враховувати, – це постійний професійний розвиток викладачів. Оскільки технології та методи навчання постійно змінюються, викладачі повинні бути готові до навчання та впровадження нових інновацій у навчальний процес.

Сучасні педагогічні підходи та технології швидко розвиваються, і викладачі повинні бути завжди обізнаними з останніми тенденціями у галузі навчання англійської мови в умовах комбінованого навчання. Це передбачає участь у професійних курсах, семінарах, вебінарах та інших формах навчання, які сприяють оновленню навичок та знань (Ткаченко, О., 2017, с. 197-199).

Важливим принципом є також обмін досвідом між викладачами та педагогічною спільнотою. Спільне вивчення та обговорення найкращих практик сприяє підвищенню якості навчання та формуванню усномовленнєвої компетентності серед студентів.

Таким чином, постійний професійний розвиток викладачів є важливою частиною успішного формування усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання.

Дев'ятий принцип, який необхідно враховувати, – це співпраця з колегами та обмін досвідом у процесі формування викладачами усномовленнєвої компетентності студентів, майбутніх учителів англійської мови, в умовах комбінованого навчання. Здійснення спільної роботи з іншими викладачами може значно збагатити педагогічний досвід та підвищити ефективність навчального процесу.

Співпраця з колегами дозволяє викладачам обмінюватися ідеями, методиками та ресурсами, які вже виявилися ефективними в формуванні усномовленнєвої компетентності. Це може включати обговорення успішних стратегій навчання, спільні проекти, а також спільне створення навчальних матеріалів.

Спільна робота з колегами також сприяє створенню сприятливого навчального середовища, де можливий обмін досвідом та навичками. Викладачі можуть разом розробляти навчальні програми, створювати інноваційні методи навчання та спільно розвивати усномовленнєву компетентність студентів (Ніколаєва С. Ю., 2008, с. 235).

Отже, співпраця з колегами та обмін досвідом є необхідною складовою для успішного формування усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання викладачів англійської мови.

Адаптація до змін, як десятий аспект, є важливою частиною формування усномовленнєвої компетентності викладачів англійської мови в умовах комбінованого навчання. Сучасна освіта відзначається постійним розвитком та змінами, спричиненими швидкими технологічними та методичними нововведеннями. Викладачі мають бути готовими адаптувати свій підхід до навчання відповідно до змін у середовищі (Burns, A., & Joyce, H. D., 1997, с. 110-135).

Однією з важливих рис адаптації є готовність до використання новітніх технологій у навчальному процесі. Майбутні вчителі англійської мови повинні бути

обізнані про сучасні мовні програми, веб-платформи, інтерактивні інструменти та інші технології, які сприяють розвитку усномовленнєвої компетентності.

Крім того, студенти, майбутні вчителі англійської мови, повинні бути готові до змін у методиках та підходах до навчання. Оновлення педагогічних методик та стратегій є важливим елементом адаптації до змін у сфері освіти. Наприклад, з розвитком комбінованого навчання може виникати необхідність в зміні методів оцінювання та взаємодії з учнями.

Отже, адаптація до змін є критичною для успішного формування усномовленнєвої компетентності викладачів англійської мови в умовах комбінованого навчання, оскільки вона дозволяє викладачам ефективно відповідати на виклики сучасної освіти та підготовлювати студентів до майбутніх досягнень. При організації пробного навчання ми будемо дотримуватися викладених вище принципів навчання.

1.3. Аналіз сучасного стану формування усномовленнєвої компетентності майбутніх учителів англійської мови в умовах комбінованого навчання

Опис та аналіз програм навчання англійської мови для майбутніх учителів є важливою складовою дослідження формування усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання. Програми навчання розробляються з метою підготовки майбутніх учителів до навчання англійської мови і мають визначений зміст, структуру та методи навчання. Вони орієнтовані на розвиток усномовленнєвої компетентності, яка є важливою для якісного навчання мови.

Програми включають в себе низку ключових компонентів. По-перше, у студентів формуються мовленнєві навички спілкування, що передбачають набуття такого рівня володіння англійською мовою який був би достатнім для усної комунікації. При цьому велика увага приділяється формуванню фонетичної, лексичної та граматичної компетентності.

Другий важливий аспект полягає в методиці навчання, яку студенти вивчають у рамках своєї підготовки. Вони детально досліджують різні підходи та методи, які можна використовувати при навчанні англійської мови. Серед них особливий акцент робиться на методах активного навчання, які сприяють взаємодії студентів та залученню їх до навчального процесу. Крім того, важливим елементом є інтерактивні вправи, які роблять навчання цікавішим і ефективнішим (Skehan, P., 1998, с. 45-70).

Студенти також навчаються використовувати відповідні педагогічні технології та методи, які можуть допомогти вдосконалити процес навчання англійської мови. Це включає в себе використання сучасних технологій в навчальних програмах, розробку навчальних матеріалів, які відповідають потребам студентів, і ефективну комунікацію з учнями для забезпечення максимального розуміння матеріалу.

У цілому, методика навчання англійської мови є важливим складником підготовки майбутніх учителів англійської мови, і вона допомагає формувати у студентів, майбутніх учителів англійської мови, мовленнєві навички, розвивати комунікативні вміння та набувати знання, які їм потрібні для успішної професійної діяльності: навчання англійсько мови та створення освітнього середовища, де кожен учень має можливість досягти найкращих результатів.

Третій аспект – це важливість використання сучасних технологій у навчанні. Сучасні програми акцентують на використанні різноманітних веб-платформ, відеоконференція, електронних матеріалів та інших технологій для розвитку усномовленнєвої компетентності. Студенти навчаються не лише користуватися цими засобами, але й розуміти, як їх використовувати для підвищення рівня своєї мовної компетентності та навіть для ефективного навчання мови іншим (Вишневський О. І., 2011, с. 206).

Важливо зазначити, що сучасні технології в навчанні відкривають безмежні можливості для студентів. Вони можуть вивчати англійську мову через інтерактивні вправи, відеоуроки та інтернет-ресурси, що робить навчання цікавим та захопливим. Студенти можуть вести відеоконференції з носіями мови, спілкуватися в спеціалізованих мовних спільнотах та використовувати мобільні додатки для вдосконалення навичок усного мовлення. Всі ці технології роблять процес вивчення англійської мови більш доступним та ефективним.

Таким чином, використання сучасних технологій у навчанні відкриває перед студентами безмежні можливості для покращення своєї усномовленнєвої компетентності та набуття цінного досвіду для подальшого навчання англійської мови (Nikolaeva, S., Chernysh, V., Boiko, H., Galynska, O., 2023).

Аналіз програм навчання включає оцінку їх відповідності основній меті – формуванню усномовленнєвої компетентності. Важливо визначити, наскільки програми враховують потреби студентів у формуванні мовленнєвих та розвитку

комунікативних умінь та чи використовують вони сучасні методи та технології. Також важливо, щоб програми навчання були адаптовані до індивідуальних потреб та рівня підготовки студентів, забезпечуючи їм максимальну користь в процесі навчання.

Аналіз та опис програм навчання англійської мови для майбутніх учителів допомагають визначити їх ефективність у формуванні усномовленнєвої компетентності та розробити рекомендації для подальшого вдосконалення навчальних програм (Черниш, В. В., 2010).

Подальший аналіз програм навчання англійської мови для майбутніх учителів включає оцінку доступності та вартості навчання. Для студентів важливо мати доступ до якісної освіти, і комбіноване навчання може надавати можливість здобувати вищу освіту, навіть якщо вони перебувають віддалено від навчального закладу. Відсутність необхідності в переїзді та проживанні в іншому місті може суттєво зменшити витрати на навчання, зробивши його більш доступним для різних груп студентів (Rickheit G., Strohner H., 2008, с. 15 –62).

Також важливим аспектом є можливість спілкування та інтеграції студентів під час навчання. Традиційні методи навчання надають можливість безпосереднього спілкування в аудиторії. В контексті комбінованого навчання студенти можуть здійснювати віртуальне спілкування та співпрацю через відео конференції, форуми, спільні проекти тощо. Однак важливо забезпечити якісне інтерактивне середовище та відповідні технологічні рішення для забезпечення якості спілкування та навчання.

В заключенні, програми навчання англійської мови для майбутніх учителів вимагають ретельного аналізу та оцінки з різних позицій. Вони повинні бути орієнтовані на розвиток усномовленнєвої компетентності, враховувати сучасні методи та технології, бути доступними та сприяти якості спілкування та навчання студентів. Аналіз і оцінка програм навчання допомагають покращити якість підготовки майбутніх учителів та забезпечити їх готовність до ефективного навчання англійської мови.

Додатково, важливим аспектом аналізу програм навчання англійської мови для майбутніх учителів є їх глобальна адаптованість. З урахуванням того, що англійська мова є мовою міжнародного спілкування та вимагається в багатьох країнах, програми мають бути готові до навчання студентів різних культур, національностей та мовних рівнів.

Для ефективного формування усномовленнєвої компетентності, можливо включення елементів культурної адаптації в програму навчання. Це допоможе студентам не лише вдосконалити мовні навички, але й розуміти культурні особливості та контексти використання англійської мови в різних частинах світу (Склярова, О., 2018, с. 53-58).

Повністю згодні з тим, що крім зазначеного вище, постійне оновлення програм навчання грає важливу роль у сучасних умовах. Швидкий розвиток технологій та методів навчання вимагає, щоб програми навчання були не лише гнучкими та адаптованими до нових вимог і можливостей, але й завжди оновлювалися, враховуючи останні досягнення в галузі мовної освіти.

Оновлення програм навчання вимагає від викладачів та освітніх установ активності та готовності до внесення змін. Освітні програми повинні відповідати поточним стандартам мовної освіти та враховувати нові педагогічні підходи (наказ Міністерства освіти і науки України № 776), (наказ Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України № 2736). Наприклад, включення ефективних методів активного навчання та інтерактивних практик в програми навчання може значно покращити якість усного спілкування студентів (Черниш В.В., 2020).

Крім того, важливо зауважити, що постійне навчання та професійний розвиток викладачів, які впроваджують ці програми, грає ключову роль у забезпеченні актуальності та ефективності навчання. Вони повинні бути обізнаними з новітніми тенденціями у галузі мовної освіти, оволодівати новими методами та технологіями,

щоб надавати студентам найкращі можливості для розвитку усномовленнєвої компетентності (International Journal of Higher Education).

У рамках дослідження було проведено аналіз програми навчання англійської мови для студентів другого курсу філологічного факультету, які готуються до майбутньої кар'єри вчителів англійської мови. Програма передбачає формування у студентів важливих мовних навичок та компетенцій для їх майбутньої професійної діяльності.

Зокрема, програма покликана розвивати в студентів вміння вести якісний мовний аналіз, розуміти основні принципи мовознавства, а також володіти усномовленнєвою компетентністю, що включає в себе усне висловлювання, володіння мовними структурами, лексикою, а також здатність до ефективного спілкування і передачі знань учням. Програма надає великий акцент на розвиток усного мовлення та здатності до ведення активного діалогу в англійській мові.

Аналіз програми показав, що вона враховує важливі аспекти формування усномовленнєвої компетентності, зокрема надає можливість студентам практикувати усні комунікативні навички, розвивати вміння висловлювати думки та вести діалоги англійською мовою. Програма також передбачає використання сучасних методик іноземного мовознавства, включаючи інтерактивні та інтернет-ресурси, які сприяють покращенню якості навчання та розвитку мовних навичок студентів.

Цей аналіз програми навчання англійської мови є важливою передумовою для подальшої розробки методики формування усномовленнєвої компетентності у майбутніх учителів англійської мови в умовах комбінованого навчання. Він дозволив визначити сильні та слабкі сторони існуючої програми та розробити підходи, які будуть допомагати студентам досягати вищого рівня усномовленнєвої компетентності.

Постійне оновлення та адаптація програм навчання, спільно з професійним розвитком учителів, є ключовими складовими успішного формування

усномовленнєвої компетентності майбутніх учителів англійської мови (De Keyzer, R., 2003, с. 313-348).

Загалом, опис і аналіз програм навчання англійської мови для майбутніх учителів є складним та багатогранним завданням, яке вимагає глибокого осмислення та уважності до деталей. Цей процес спрямований на підготовку висококваліфікованих учителів, які здатні ефективно впроваджувати усномовленнєву компетентність у навчання своїх учнів і забезпечувати їхній успіх в майбутньому. Вивчення та аналіз програм навчання дозволяє визначити їхні сильні та слабкі сторони, що, в свою чергу, допомагає вдосконалювати навчальні плани та забезпечувати якісне навчання.

Цей процес включає в себе ретельний розгляд навчальних планів, вибір методик та підходів до навчання, а також врахування новітніх розробок у галузі мовної освіти. До цього додається аналіз різноманітних ресурсів та матеріалів, доступних для студентів, а також визначення того, яким чином можуть бути використані сучасні технології для покращення процесу навчання та розвитку усномовленнєвої компетентності.

Таким чином, опис і аналіз програм навчання англійської мови для майбутніх учителів – це важливий крок у підготовці кваліфікованих фахівців та впровадженні сучасних підходів до мовної освіти (Парасіч Л.Л., 2002, с. 12-14). Він допомагає створити освітнє середовище, яке сприяє розвитку навичок усного мовлення та підготовці вчителів до навчання англійської мови на високому рівні.

Аналіз сильних та слабких сторін усномовленнєвої підготовки майбутніх учителів англійської мови в умовах комбінованого навчання є ключовим елементом в покращенні підготовки цих фахівців. Перш за все, серед сильних сторін можна виділити високий рівень володіння англійською мовою самими студентами. Це означає, що вони володіють не лише базовими навичками, а й вдосконаленою фонетикою, розширеним словниковим запасом, глибоким розумінням граматики, а

також здатністю ефективно аналізувати та використовувати англійську мову для спілкування та навчання.

Другою сильною стороною є вміння використовувати сучасні технології в навчальному процесі. Майбутні вчителі формують навички користування веб-платформами для навчання, ведення відеоконференцій, створення та використання електронних матеріалів тощо. Це дозволяє їм покращити свою усномовленнєву компетентність та бути готовими до впровадження цих технологій у власній практиці в ролі викладачів англійської мови.

Однак є кілька слабких сторін, які також варто розглянути. Перше, деякі майбутні вчителі можуть мати обмежене розуміння культурних особливостей та контекстів використання англійської мови в різних країнах. Це може впливати на їхню здатність до ефективної комунікації з різними аудиторіями та навчання своїх студентів про культурні аспекти англійської мови (Долина А. В., 2012, с. 22).

Другою слабкістю може бути недостатній педагогічний досвід, що може виникати в майбутніх учителів англійської мови. Можливо, вони не мають належної педагогічної підготовки, яка дозволила б їм ефективно викладати англійську мову. Цей аспект включає в себе не тільки розуміння педагогічних методик, але й здатність використовувати їх на практиці.

Недостатній педагогічний досвід також може відобразитися у нездатності створювати ефективні стратегії навчання та управляти класними процесами. Майбутні вчителі можуть потребувати підтримки та додаткової педагогічної підготовки для покращення їхніх навичок у викладанні англійської мови та організації уроків. Для подолання цієї слабкості важливо надавати студентам можливість здобувати педагогічний досвід під час навчання та практики, а також надавати підтримку від досвідчених викладачів і менторів (Marsh, D., 2002, с. 204).

Третьою слабкістю, яка може виникнути у майбутніх учителів, є обмежений досвід використання технологій у навчанні. Студенти, які не мають достатньої

практики у використанні сучасних технологій, можуть стикатися із труднощами в адаптації до вимог та стандартів навчання, які враховують технологічні інновації.

Ця слабкість включає в себе не лише недостатню експертизу в роботі з різноманітними навчальними технологіями (Chernysh, V., Rubtsova, S., Nykonenko, N., Matkovska, N., Melnyk, K., 2023), але й недостатню здатність їх ефективно використовувати в навчальному процесі. Для подолання цієї слабкості майбутні вчителі повинні мати можливість отримувати практичний досвід використання технологій на практиці та отримувати інструкції та підтримку від експертів в галузі навчальних технологій (Н.В. Кошарна, Н.І. Мельник, 2015, с. 20).

Загалом, аналіз сильних та слабких сторін усномовленневої підготовки майбутніх учителів англійської мови в умовах комбінованого навчання допомагає ідентифікувати області, які потребують покращення та підготовки. Це важливий крок у підвищенні якості навчання та підготовки кваліфікованих вчителів, готових до ефективного навчання англійської мови в умовах комбінованого навчання.

Крім сильних та слабких сторін, важливо враховувати індивідуальні особливості кожного майбутнього вчителя, такі як мотивація та ступінь самостійності. Деякі студенти можуть бути дуже мотивованими для покращення своєї усномовленневої компетентності та навчання, що може вважатися сильною стороною. Інші можуть потребувати додаткової мотивації та підтримки.

Також, важливим аспектом є можливість для майбутніх учителів отримувати зворотний зв'язок та підтримку від досвідчених викладачів. Співпраця та обмін досвідом можуть допомогти вирішити проблеми та покращити сильні сторони підготовки (Anderson, J. R., 1983, с. 80-105). Такі можливості для обговорення, взаємного навчання та вдосконалення є важливими для підвищення якості підготовки майбутніх учителів англійської мови.

Крім того, важливо розглядати індивідуальні підходи до підготовки майбутніх учителів. Кожен студент може мати свої унікальні потреби та можливості, і програми

навчання мають надавати можливість адаптувати навчання до цих потреб. Наприклад, студенти зі значним досвідом навчання мови можуть потребувати більше педагогічних навичок та методик, тоді як ті, хто менше досвідчені, можуть визначити навчання англійської мови як головний пріоритет.

Важливим є і аспект адаптації до змін у сучасному освітньому середовищі. Умови комбінованого навчання та сучасні вимоги до навчання постійно змінюються, і майбутні вчителі повинні бути готові до постійного навчання та адаптації до нових викликів. Це включає в себе навчання нових технологій, методик та підходів, які сприяють формуванню усномовленнєвої компетентності.

Готовність до адаптації допоможе майбутнім викладачам ефективно впроваджувати нові тенденції в навчанні, а також вдосконалювати свої навички відповідно до змін у сучасному освітньому середовищі. Такий підхід дасть їм можливість не лише відповідати вимогам сучасності, але й бути більш успішними у формуванні усномовленнєвої компетентності серед своїх студентів (Волкова Н. П., 2006, с. 256).

Отже, аналіз принципів та підходів до формування усномовленнєвої компетентності майбутніх учителів англійської мови в умовах комбінованого навчання підкреслює важливість індивідуального підходу до кожного студента. Кожен студент має свої особисті особливості та потреби, і викладачі повинні бути готові надавати індивідуальну підтримку та завдання, що враховують ці особливості.

Важливою також є готовність до змін та адаптації до швидкозмінних умов навчання. Сучасне навчальне середовище постійно змінюється, і викладачі мають бути готові до впровадження нових методик та технологій для покращення навчання своїх студентів.

Крім того, співпраця з досвідченими фахівцями у галузі навчання англійської мови грає важливу роль у підвищенні якості підготовки викладачів. Обмін досвідом та знаннями допомагає створити більш ефективні програми навчання та підвищити

якість навчання англійської мови в умовах комбінованого навчання (Sheremet, M., Leniv, Z., 2019, с. 273-285).

У підсумку аналізу сучасного стану усномовленнєвої підготовки, зокрема вивчення програм та досвіду викладачів, виявлено, що існуючі програми потребують додаткового вдосконалення та більшого акценту на розвиток усного мовлення. Основними сильними сторонами є доступ до різноманітних ресурсів та можливість використання сучасних технологій для навчання, проте існують слабкі сторони, такі як дефіцит індивідуального підходу до студентів та обмежений час для практичних вправ у класі.

З урахуванням цього аналізу, буде розроблено вправи для формування усномовленнєвої компетентності, спрямовані на подолання існуючих недоліків у навчальних програмах та підвищення ефективності навчання усного мовлення для майбутніх учителів англійської мови в умовах комбінованого навчання.

Висновки до першого розділу

У цьому розділі були розглянуті ключові аспекти, пов'язані із формуванням усномовленнєвої компетентності майбутніх учителів англійської мови в умовах комбінованого навчання.

Під час дослідження було виділено основну характеристику процесу формування усномовленнєвої компетентності у таких умовах, а саме, використання комбінованого навчання, яке об'єднує традиційні методи з сучасними технологіями. Цей підхід став центральним для вивчення, оскільки він дозволяє студентам та викладачам працювати з різноманітними ресурсами, сприяючи розвитку усномовленнєвої компетентності.

Принципи та підходи до формування усномовленнєвої компетентності також були ретельно проаналізовані, виявивши важливість індивідуального підходу до студентів, стимулювання їхньої активності та залучення до мовних середовищ. Ці

принципи стали фундаментом для подальшого дослідження та розробки рекомендацій.

Усномовленнєва компетентність включає в себе комплекс навичок та умінь, пов'язаних із мовленням та розумінням мови. Ця компетентність охоплює уміння правильно та чітко висловлювати думки, ефективно спілкуватися, розуміти та реагувати на усне мовлення інших людей. Вона включає аудіювання (розуміння усного мовлення) та мовлення (власне висловлювання). Структура усномовленнєвої компетентності, як описана у відповідних дослідженнях, може бути визначена через певні етапи, включаючи фонетичний, лексичний, синтаксичний та прагматичний аспекти мови. Дослідження Черниш В.В. та інших вчених допомагає розібратися у структурі та важливості усномовленнєвої компетентності для успішного володіння іноземною мовою.

РОЗДІЛ 2.

ТЕХНОЛОГІЯ ФОРМУВАННЯ У МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ УСНОМОВЛЕННЕВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В УМОВАХ КОМБІНОВАНОГО НАВЧАННЯ

2.1. Фактори, що впливають на процес формування усномовленнєвої компетентності майбутніх учителів англійської мови в умовах комбінованого навчання

Процес формування усномовленнєвої компетентності у майбутніх учителів англійської мови в умовах комбінованого навчання є складним і багатоаспектним. Цей процес залежить від численних факторів, які впливають на якість навчання та розвиток усномовленнєвої компетентності.

Один із ключових факторів у формуванні усномовленнєвої компетентності студентів – це мотивація, яка грає важливу роль у їхньому навчанні. Мотивовані студенти, які відчують внутрішню потребу та високий інтерес до вивчення англійської мови та розвитку свого усного мовлення, схильні активно брати участь у навчанні та досягати великих успіхів у цій галузі.

Мотивація може виникати з різних джерел, таких як особисті цілі та амбіції, інтерес до англійської мови та культури, можливість застосування набутих навичок у майбутньому житті чи кар'єрі. Важливою є роль викладачів у створенні стимулюючого навчального середовища, яке сприяє розвитку мотивації серед студентів (Nunan, D., 2003, с. 120-145).

Мотивовані студенти не лише активно беруть участь у навчальних заняттях, але і прагнуть вдосконалювати своє усне мовлення, шукаючи додаткові можливості для

практики та спілкування. Таким чином, мотивація виступає як підтримуючий фактор, що сприяє ефективному формуванню усномовленнєвої компетентності студентів та їхньому успішному навчанню.

Якість навчання відіграє надзвичайно важливу роль у процесі формування усномовленнєвої компетентності студентів. Досвідчені та кваліфіковані викладачі мають можливість впливати на якість навчання та розвиток усного мовлення своїх студентів завдяки використанню інноваційних методів та технологій.

Важливим аспектом є здатність викладачів до створення стимулюючого навчального середовища, де студенти відчують підтримку, надихаються та відчують зацікавленість у покращенні свого усного мовлення. Вони сприяють розвитку навичок студентів, а також надають їм засоби для вдосконалення вимови, лексики та граматики.

Зокрема, використання інноваційних педагогічних підходів, веб-платформ, відеоконференцій та електронних навчальних ресурсів дозволяє викладачам створювати ефективні та цікаві уроки, що сприяють покращенню якості навчання та розвитку усного мовлення студентів. Таким чином, важливість досвідчених та інноваційних викладачів у формуванні усномовленнєвої компетентності надзвичайно висока (Філоненко М. М., 2008, с. 224).

Помітно, що доступ до сучасних технологій впливає на процес покращення навичок усного мовлення. Сучасні інтерактивні ресурси та програми, доступні через онлайн-середовище, надають студентам можливість вдосконалювати свою усномовленнєву компетентність.

Завдяки доступності цих технологічних інструментів, студенти можуть здійснювати практику мовлення у віртуальному середовищі, спілкуватися з носіями мови, а також з іншими студентами з різних куточків світу. Це розширює можливості для розвитку усного мовлення та надає студентам засоби для покращення фонетики, інтонації, лексики та граматики (Wu, W., & Marek, M., 2016, с.1162-1175).

Сучасні технології також створюють можливості для індивідуалізованого навчання та адаптації навчального процесу під конкретні потреби кожного студента. Засоби автоматизованого аналізу та відстеження прогресу можуть надати студентам зворотний зв'язок щодо їхньої вимови та виразності, що сприяє подальшому удосконаленню усного мовлення.

Важливо підкреслити, що час і практика впливають на процес формування усномовленнєвої компетентності значущим чином. Регулярна практика спілкування, участь у дискусіях та виступах є ключовими факторами у покращенні навичок усного мовлення.

Чим більше часу студенти приділяють практиці, тим більше вони вдосконалюють свою здатність виразно та правильно висловлювати думки, а також вміння вести діалоги та дискусії (Пасічник О. С., 2019, с. 45–56). Постійна можливість спілкування дозволяє студентам вдосконалювати свою артикуляцію та робити своє мовлення більш виразним і природним.

Цей процес потребує часу та наполегливості, але нарешті допомагає сформувати стабільну та ефективну усномовленнєву компетентність. Практика є невід'ємною частиною цього шляху до успішного володіння англійською мовою.

Слід зазначити, що самостійна робота студентів поза аудиторією включає в себе різноманітні аспекти, такі як читання літератури, слухання аудіоматеріалів, аналіз текстів, робота над власними проектами та багато інших. Цей різнобічний підхід розширює можливості студентів для покращення свого усного мовлення.

Наприклад, читання літератури англійською мовою допомагає розширювати словниковий запас та розуміння текстів, що в свою чергу впливає на здатність розуміти та використовувати лексику у спілкуванні. Слухання аудіоматеріалів дає можливість покращувати навички розуміння на слух та акустичне сприйняття.

Робота над власними проектами, навіть якщо це індивідуальні завдання, розвиває вміння виразно та послідовно викладати ідеї, що важливо для формування

усного мовлення. Таким чином, самостійна робота студентів поза аудиторією відіграє важливу роль у покращенні їхньої усномовленнєвої компетентності та допомагає розвинути набір навичок (Пометун О., Пироженко Л., 2006, с.192).

Перебування студентів у мовному середовищі, де вони мають змогу спілкуватися, читати, слухати та виражати свої думки англійською мовою, відіграє критичну роль у створенні поглибленого навчання. Ця практика надає студентам можливість оточувати себе англійською мовою в повсякденних ситуаціях, що включають не лише уроки, але й комунікацію поза аудиторією, дозволяючи їм набувати навичок на практиці.

Наприклад, студенти можуть взаємодіяти один з одним на англійській мові, вчасно реагуючи на ситуації та висловлюючи свої думки. Вони також мають можливість читати англійськомовну літературу, переглядати англійськомовні фільми та слухати англійськомовну музику, що сприяє поглибленню їхнього культурного розуміння та вдосконаленню лексичного та граматичного рівня. Імерсивне мовне середовище не лише надає можливість покращити навички усного мовлення, але і створює занурення у мову, що допомагає зберігати та розвивати ці навички з плином часу.

Необхідно враховувати широкий спектр індивідуальних особливостей студентів, оскільки це важливий аспект у формуванні їхньої усномовленнєвої компетентності. Різниця в рівнях набуття мовленнєвих навичок, інтересів, тематичних уподобань та темпів навчання вимагає, щоб викладачі мали до кожного студента індивідуальний підхід (Бондаренко, 2022, с. 377).

Це передбачає адаптацію освітнього процесу та завдань згідно з потребами кожного студента. Наприклад, деякі студенти можуть більше зацікавлені в темах, пов'язаних із професійною галуззю, тоді як інші можуть обирати загальні англійські практики. Враховуючи ці індивідуальні особливості, викладачі можуть надавати спеціальні завдання та рекомендації, які відповідають потребам кожного студента та сприяють їхньому особистому та професійному зростанню.

Окрім цього, індивідуальна підтримка може включати в себе моніторинг та оцінку прогресу кожного студента, що допомагає виявляти слабкі та сильні сторони та адаптувати навчальний план для досягнення кращих результатів (Бутенко Н. Ю., 2005, с. 336). Такий індивідуальний підхід сприяє створенню стимулюючого та ефективного навчального середовища, де студенти можуть розвивати свою усномовленнєву компетентність на максимальному рівні.

Ці фактори взаємодіють між собою досить складним способом, і врахування цієї взаємодії є важливим для розуміння та покращення процесу формування усномовленнєвої компетентності у майбутніх учителів англійської мови. Враховуючи, що ці фактори можуть бути взаємозалежними, а також різнитися від студента до студента, важливо створити більш гнучкі та індивідуалізовані програми навчання.

Розуміння цієї взаємодії допомагає розробити програми навчання, які враховують різні потреби та стилі навчання студентів. Наприклад, для деяких студентів може бути корисною інтенсивна групова робота над практикою усного мовлення, тоді як інші можуть надавати перевагу більше індивідуалізованому підходу, де вони можуть працювати над своїми конкретними слабкими сторонами.

Додатково, враховуючи вплив цих факторів, можна розробити моніторингові та оцінювальні інструменти, які дозволяють викладачам та адміністрації навчальних закладів стежити за прогресом студентів та вносити корективи у навчальний процес для досягнення кращих результатів (Г. Е. Борецька, Н. В. Майєр, 2015, с. 444). Такий комплексний підхід сприяє підвищенню рівня мовної підготовки студентів та формуванню їхньої усномовленнєвої компетентності на більш високому рівні.

2.2. Вправи для формування усномовленневої компетентності

Формування усномовленневої компетентності в навчанні англійської мови вимагає ретельного планування та використання різноманітних методів і вправ. Однією з ключових стратегій є проведення монологів та презентацій, де студентам дається можливість виразити свої думки та демонструвати свої знання. Це розвиває навички публічного виступу та допомагає вдосконалювати уміння аргументувати свої позиції.

У додаток до монологів, діалоги та рольові ігри також є корисними вправами для формування усномовленневої компетентності. Вони дозволяють студентам практикувати спілкування в різних ситуаціях та набувати впевненість у власних мовних навичках. Важливо, щоб ці вправи були різноманітні та цікаві, щоб стимулювати активну участь студентів.

Використання аудіо- та відеоматеріалів також є важливою складовою процесу формування усномовленневої компетентності. Студенти можуть слухати аудіозаписи та дивитися відеоролики для розвитку навичок аудіювання та розуміння англійської мови у реальних ситуаціях.

Додатково, групові проекти та імерсивне навчання створюють можливості для співпраці та інтеграції знань. Разом з цим, надання студентам доступу до різних ресурсів, таких як відеоуроки, аудіоматеріали та ігрові програми, розширює їхні можливості навчання та допомагає знайти найкращий спосіб для покращення усномовленневої компетентності.

Усі ці вправи та методи спільно сприяють формуванню мовних навичок студентів та сприяють підвищенню якості навчання англійської мови.

Додатковими ефективними практиками для формування усномовленневої компетентності є використання різних тематичних матеріалів, таких як новини,

наукові статті чи літературні тексти, які стимулюють обговорення та висловлення особистих думок. Також важливо включати в навчальний процес спостереження за відеороликами та слухання аудіоматеріалів для розвитку навичок відтворення англійської мови в найрізноманітніших ситуаціях.

Загалом, інтеграція цих підходів, разом з ретельним плануванням і відповідним педагогічним супроводом, сприяє ефективному формуванню усномовленнєвої компетентності студентів, підготовляючи їх до впевненого та виразного спілкування англійською мовою.

Крім вищезазначених методів та підходів, варто звернути увагу на важливість індивідуального підходу до кожного студента. Кожен студент має свої індивідуальні потреби, рівень підготовки та швидкість засвоєння знань. Тому викладачам рекомендується надавати можливість студентам вибирати завдання, які відповідають їхнім індивідуальним потребам та інтересам. Цей підхід може допомогти кожному студентові розвивати свою усномовленнєву компетентність на власному рівні та власними темпами.

Важливо також забезпечити доступ студентів до різноманітних ресурсів, які сприяють формуванню усномовленнєвої компетентності. Це може включати в себе використання відеоуроків, аудіоматеріалів, онлайн-курсів, та інших інтерактивних засобів. Сучасні технології відкривають безмежні можливості для покращення навичок усного мовлення.

Нарешті, сприяння імерсивному навчанню може бути важливим кроком у формуванні усномовленнєвої компетентності. Створення англійськомовного імерсивного середовища, де студенти оточені англійською мовою, сприяє активному навчанню та поглибленню їхніх мовних навичок. Такі можливості можуть включати в себе віртуальні мовні імерсивні програми, мовлення з носіями мови та інші методи, що допомагають студентам зануритися в англійськомовний світ.

Усі ці підходи та практики разом сприяють формуванню усномовленнєвої компетентності студентів, готуючи їх до успішного спілкування англійською мовою в сучасному світі.

Поряд з вищезазначеними стратегіями, варто підкреслити важливість сприяння розвитку мовної самооцінки серед студентів. Посилення їхньої віри у власні здібності є важливим для підвищення мотивації та ефективності усного мовлення. Створення позитивного середовища, де студенти відчують підтримку викладачів та одногрупників, сприяє формуванню у них впевненості в своїх мовних навичках.

Крім того, усномовленнєва компетентність студентів може бути покращена через співпрацю з носіями мови та участь у міжкультурних обмінах. Взаємодія з людьми, які використовують англійську мову в їхньому повсякденному житті, дозволяє студентам відчувати живе спілкування та навчитися адаптувати свою мову до різних ситуацій та акцентів.

Усі ці підходи інтегруються, створюючи комплексну систему формування усномовленнєвої компетентності студентів англійської мови в умовах комбінованого навчання. Вони допомагають студентам покращувати якість спілкування та готувати їх до ефективного навчання англійської мови у майбутньому.

Вправи на формування у майбутніх учителів англійської мови усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання

Вправа 1. Обговорення тексту про театр з використанням додатку Wordwall

Мета: Активізувати мовлення студентів через обговорення тексту про театр, застосовуючи додаток Wordwall для демонстрації питань.

Інструкція:

1. **Підготовка додатку:** Викладач підготовлює вправу у додатку Wordwall з набором питань, які стосуються прочитаного тексту про театр.
2. **Проведення вправи:**
 - Студенти прочитали текст про театр.
 - Викладач використовує Wordwall для демонстрації питань, пов'язаних із змістом тексту.
 - Студенти обговорюють кожне питання, обмінюючись своїми відповідями та думками на цю тему.
 - Викладач стимулює обговорення додатковими питаннями та доповнюючи дискусію новою інформацією.

Ефективність вправи:

- **Активне використання мови:** Студенти мають можливість використовувати англійську мову для обговорення теми про театр, що розвиває усномовленнєву компетентність.
- **Групова робота:** Вправа сприяє співпраці та обміну думками між студентами, що стимулює активну дискусію.
- **Використання технологій:** Застосування додатку Wordwall робить вправу інтерактивною, спонукаючи учнів до більш активної участі.

Ця вправа сприяє розвитку комунікативних навичок, уваги та активізації лексики стосовно теми театру через активне обговорення тексту за допомогою інтерактивних питань на платформі Wordwall.

Вправа 2: Аудіювання та Відповіді на Запитання

Мета: Покращення усномовленнєвої компетентності студентів у темі "The Mass Media" через аудіювання та обговорення аутентичного аудіоматеріалу "How false information spreads".

Опис вправи:

1. Підготовка:

- Попередньо була вивчена лексика та тематичні відомості з теми "The Mass Media".
- Викладач підготував аудіоматеріал "How false information spreads" на тему засобів масової інформації.

2. Інструкція:

- Студентам пропонується послухати аудіоматеріал "How false information spreads".
- Після цього вони отримують питання, пов'язані зі змістом аудіоматеріалу та темою заняття.

3. Проведення вправи:

- Студенти слухають аудіоматеріал та відповідають на питання, які стосуються його змісту та основних ідей.
- Після цього відбувається обговорення отриманих відповідей та обмін думками щодо теми. Студенти мають можливість висловити свої враження, погляди та додаткові коментарі.

Ефективність вправи:

- **Розвиток аудіювання:** Студенти практикують свої навички аудіювання англійською мовою через аутентичний матеріал.
- **Розуміння теми:** Вправа дозволяє студентам краще розуміти тему "The Mass Media" через практичне застосування отриманої інформації.
- **Активна участь та обговорення:** Обговорення питань після аудіювання стимулює активну участь, допомагає у вираженні власних думок та підтримує розвиток усного мовлення.

2.3. Модель формування усномовленнєвої компетентності майбутніх учителів англійської мови в умовах комбінованого навчання

Модель формування усномовленнєвої компетентності майбутніх учителів англійської мови в умовах комбінованого навчання передбачає комплексний та інтегрований підхід до навчання та розвитку мовних навичок. Вона враховує різні аспекти навчання, включаючи теоретичні знання, практичну аплікацію мови та міжкультурний аспект спілкування.

Ця модель базується на інтеграції теоретичної та практичної складових. Студенти вивчають мовні структури та правила граматики, а також навчаються застосовувати ці знання у реальних ситуаціях спілкування.

Основним елементом моделі є комбіноване навчання, яке поєднує традиційні заняття в аудиторії з використанням сучасних технологій та онлайн-ресурсів. Це дозволяє студентам навчатися ефективно та зручно, максимально використовуючи доступні ресурси.

Індивідуалізація навчання є ключовим аспектом моделі. Викладачі враховують рівень підготовки, потреби та інтереси кожного студента, створюючи індивідуальний план навчання.

Постійний моніторинг та оцінка допомагають стимулювати студентів до поліпшення їхніх навичок. Систематична зворотна зв'язок допомагає студентам визначити свої слабкі моменти та працювати над ними.

Модель також передбачає співпрацю студентів з носіями мови для покращення вимови та розуміння акцентів. Це допомагає створити імерсивне мовне середовище.

Окрім розвитку мовних навичок, модель також готує майбутніх учителів до навчання англійської мови. Вона включає в себе вивчення методик навчання та процесу організації уроків.

Нарешті, модель передбачає постійний професійний розвиток викладачів, що відповідають за формування усномовленнєвої компетентності студентів. Вони повинні бути обізнані у новітніх методиках та ресурсах для покращення навчального процесу.

Ця модель створює оптимальні умови для розвитку мовних навичок та підготовки висококваліфікованих вчителів, які зможуть успішно навчати англійської мови та сприяти розвитку усномовленнєвої компетентності своїх учнів.

Важливим елементом моделі є сприяння розвитку критичного мислення стосовно мови та способів її використання. Студенти навчаються аналізувати та оцінювати якість свого власного мовлення, виявляючи слабкі моменти та шляхи їх подолання. Це сприяє активному самоконтролю та самоуправлінню у процесі навчання.

Крім того, модель враховує важливість міжкультурного спілкування та розуміння різних культурних контекстів. Студенти навчаються взаємодіяти з представниками різних культур та вивчати особливості спілкування в англійськомовному середовищі. Це розширює їхні горизонти та підготовлює до міжнародного спілкування.

Необхідно також враховувати потреби студентів у підвищенні навичок в аудіюванні та розумінні мовлення носіїв англійської мови. Модель передбачає використання аудіоматеріалів, відеоконференцій та інших ресурсів, які допомагають розвивати ці важливі аспекти мовної компетентності.

Усе це спільно допомагає створити модель формування усномовленнєвої компетентності, яка відповідає сучасним вимогам та підготовлює майбутніх учителів англійської мови до успішної кар'єри та розвитку своїх учнів.

Досягнення усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання також залежать від активної співпраці між викладачами та студентами. Забезпечення постійного зв'язку між ними, як у віртуальному, так і в обличчя до обличчя навчання,

грає ключову роль. Викладачі повинні надавати студентам зворотний зв'язок та конструктивні поради щодо їхнього усного мовлення. Залучення студентів до обговорення та аналізу власного навчання та спілкування сприяє їхньому активному розвитку.

Окрім того, важливим аспектом є створення навчальних матеріалів та завдань, які відповідають індивідуальним потребам студентів. Це може включати в себе вправи для розвитку усномовленнєвої навичок, спеціальні завдання для роботи над вимовою, акцентами або іншими аспектами мови, які потребують поліпшення. Забезпечення доступу до цільових матеріалів та ресурсів для самостійного навчання також грає важливу роль у формуванні усномовленнєвої компетентності.

Загалом, модель формування усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання для майбутніх учителів англійської мови побудована на взаємодії, індивідуальному підході, використанні різних ресурсів та постійному професійному розвитку. Вона відповідає викликам сучасної освіти та сприяє підготовці студентів, майбутніх учителів англійської мови, які зможуть ефективно навчати своїх майбутніх учнів.

Для успішного формування усномовленнєвої компетентності майбутніх учителів англійської мови в умовах комбінованого навчання, необхідно також звертати увагу на оцінку їхніх досягнень. Проведення регулярних тестів і оцінювання якості усного мовлення є важливою частиною процесу. Відстеження прогресу та надання конструктивного зворотного зв'язку стимулює студентів до поліпшення своєї усномовленнєвої компетентності.

Також слід враховувати вплив культурних аспектів на усномовленнєву компетентність. Мовне спілкування часто пов'язане з розумінням культурних відмінностей та нюансів. Викладачам слід підкреслювати важливість вивчення культурних аспектів англійської мови, так як це допомагає покращити якість спілкування.

У кінцевому підсумку, формування усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання вимагає комплексного підходу, який враховує технологічні можливості, методичні інновації, взаємодію між викладачами та студентами, а також культурні аспекти. Цей підхід сприяє підготовці майбутніх учителів для ефективного навчання англійської мови в умовах сучасного навчального середовища.

Висновки до другого розділу

У розділі 2 були розглянуті важливі аспекти формування усномовленнєвої компетентності майбутніх учителів англійської мови в умовах комбінованого навчання. Аналіз факторів, що впливають на процес формування усномовленнєвої компетентності, вказав на важливість інтеграції різних методів та підходів до навчання усного мовлення. Важливість індивідуального підходу та доступу до різноманітних ресурсів була підкреслена.

Далі, у контексті вправ для формування усномовленнєвої компетентності, були розроблені практичні завдання та вправи, спрямовані на покращення рівня усного мовлення студентів.

Окремо розглянуто модель формування усномовленнєвої компетентності для майбутніх учителів англійської мови в умовах комбінованого навчання. Ця модель передбачає використання інтегрованого підходу, що включає в себе веб-платформи, відеоконференції, аудіоматеріали та інші технології, а також можливість навчання в англомовному середовищі.

Зазначені підходи та вправи слугують основою для подальшого дослідження та покращення процесу формування усномовленнєвої компетентності у майбутніх учителів англійської мови в умовах комбінованого навчання. Ці практичні рекомендації та модель можуть бути корисними для планування навчальних програм та методики навчання, спрямованих на підвищення рівня усного мовлення у майбутніх учителів.

РОЗДІЛ 3.

ПЕРЕВІРКА ЕФЕКТИВНОСТІ МЕТОДИКИ ФОРМУВАННЯ У МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ УСНОМОВЛЕННЕВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В УМОВАХ КОМБІНОВАНОГО НАВЧАННЯ

3.1 Організація пробного навчання

Пробне навчання проводилося на базі Київського національного лінгвістичного університету протягом чотирьох тижнів (27 вересня – 25 жовтня) 2023/2024 навчального року. Учасниками пробного навчання стали чотирнадцять студентів другого курсу філологічного факультету освітніх технологій, які навчаються за спеціальністю 014 "Середня освіта" і обрали освітню програму "Іноземні мови та літератури, методика навчання іноземних мов і зарубіжної літератури (англійська мова і друга західноєвропейська мова)", групи СОа 03-22.

Метою пробного навчання було здійснення експериментального вивчення ефективності розроблених вправ та моделі формування усномовленневої компетентності у майбутніх учителів англійської мови в умовах комбінованого навчання.

Організація та реалізація пробного навчання передбачала вирішення таких **завдань**: впровадження вправ та завдань, збір та аналіз даних про навчальний процес, оцінку результатів та формулювання методичних рекомендацій для формування усномовленневої компетентності в умовах комбінованого навчання у майбутніх учителів англійської мови.

Об'єктом пробного навчання виступає процес формування усномовленневої компетентності майбутніх учителів англійської мови в умовах комбінованого

навчання, а предметом є розроблені вправи та модель навчання, які сприяють покращенню рівня усного мовлення студентів.

Структура проведення пробного навчання представлена у Табл. 3.1.

Таблиця 3.1

Структура проведення пробного навчання

Етапи пробного навчання	Час проведення	Кількість годин	Основні завдання
Вхідне тестування	02.10.2023	20 хвилин	Визначення вихідного рівня усномовленневої компетентності
Пробне навчання	27.09.2023 – 27.10. 2023	5,5 години аудиторного часу і 2 години позааудиторного	перевірка ефективність створеної методики
Вихідне тестування	25.10.2023	20 хвилин	Визначення підсумкового рівня усномовленневої компетентності

Отже, реалізація пробного навчання включає в себе такі **етапи**:

- 1) вхідне тестування;
- 2) пробне навчання із застосуванням спеціально розроблених вправ;
- 3) вихідне тестування;
- 4) обробка даних та їх інтерпретація;

5) формулювання висновків про ефективність створеної нами методики.

Охарактеризуємо кожен етап пробного навчання детальніше.

Проведення пробного навчання розпочалося з вхідного тестування, яке мало на меті визначити рівень початкових знань та умінь учасників стосовно усномовленнєвої компетентності. Критерії оцінювання рівня були встановлені за допомогою таблиці, яка враховувала такі параметри як лексика, граматика, вимова, використання мовних структур, логічність та послідовність висловлення тощо. Вхідне тестування допомогло з'ясувати стартові позиції учасників та створити базу для подальшого порівняння результатів після завершення навчання.

Критерії оцінювання рівня усномовленнєвої компетентності представлені у Табл. 3.2.

Таблиця 3.2

**Критерії оцінювання рівня усномовленнєвої компетентності у студентів
другого курсу**

Параметр	Опис
Лексика	Рівень знання та розмаїття використаної лексики
Граматика	Точність та вірність граматичних конструкцій
Вимова	Чіткість та правильність вимови слів
Використання мовних структур	Здатність користуватися різноманітними мовними конструкціями
Логічність та послідовність висловлення	Здатність до послідовного мислення та висловлення логічних думок

На основному етапі пробного навчання студенти були залучені до виконання вправ та завдань, розроблених відповідно до моделі формування усномовленнєвої компетентності. Цей етап включав в себе системну роботу над розвитком навичок усного мовлення, роботу з лексикою та граматикою, вдосконалення вимови та інтонуювання. Спільні та індивідуальні заняття, практичні вправи та ігри відігравали ключову роль у цьому етапі.

Завершальним етапом пробного навчання було проведення вихідного тестування, яке мало на меті оцінити досягнення учасників та зробити висновки щодо покращення їхньої усномовленнєвої компетентності після проходження навчання. Знову ж таки, критерії оцінювання включали в себе різні параметри, що враховували зростання рівня навичок усного мовлення.

Завдяки цим етапам пробного навчання вдалося не лише зібрати дані про результати, але й визначити ефективність вправ та методів, що використовувалися для формування усномовленнєвої компетентності.

3.2. Аналіз отриманих результатів дослідження формування у майбутніх учителів усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання

У сучасному світі висока усномовленнєва компетентність є надзвичайно необхідною для успішної соціальної та професійної комунікації. Вчителі, зокрема, є особливою категорією фахівців, для яких вміння ефективно та грамотно висловлюватись є надзвичайно важливим. Крім того, у зв'язку зі зростанням популярності комбінованого навчання, викладачі все частіше змушені шукати нові методики та підходи до формування усномовленнєвої компетентності студентів, майбутніх учителів англійської мови.

Метою цього дослідження було визначення ефективних методів формування усномовленнєвої компетентності у майбутніх учителів в умовах комбінованого навчання.

Для досягнення поставленої мети використовувалися такі методи дослідження:

1. Аналіз літератури та документів з питань формування усномовленнєвої компетентності.

Згідно з літературою, усне мовлення є важливим видом мовленнєвої діяльності, який забезпечує зв'язок між людьми та є необхідним для успішної комунікації в різних сферах життя. Усномовленнєва компетентність передбачає вміння вільно та точно висловлювати свої думки, сприймати та розуміти мовлення інших людей, а також ефективно використовувати мовленнєві засоби для досягнення певної мети.

Одним з основних методів формування усномовленнєвої компетентності є практичні заняття з усного мовлення. Під час таких занять майбутні вчителі отримують можливість вдосконалювати свої вміння усного мовлення, розширювати словниковий запас, вивчати граматичні правила та набувати досвіду в спілкуванні з

іншими людьми. Крім того, важливо використовувати сучасні методи навчання, такі як використання ІКТ-технологій та засобів комбінованого навчання.

Також важливим елементом формування усномовленнєвої компетентності є самостійна робота майбутніх учителів, що передбачає виконання домашніх завдань, написання творів та виступів, самостійний аналіз власного мовлення та вдосконалення його якості.

Умови комбінованого навчання також можуть сприяти формуванню усномовленнєвої компетентності. Наприклад, використання відео- та онлайн-ресурсів дозволяє майбутнім учителям отримувати доступ до великої кількості інформації у будь-який зручний для них час, що забезпечує їм можливість самостійного вдосконалення усного мовлення.

2. Спостереження за заняттями з усного мовлення у групах майбутніх учителів.

У ході спостережень за заняттями у групах майбутніх учителів можна відзначити, що вони активно залучаються до практичних вправ та завдань, демонструють бажання вдосконалювати свої вміння усного мовлення. Однак, деякі з них можуть відчувати страх або незручність під час виступів перед групою. У таких випадках важливо надавати підтримку та стимулювати майбутніх учителів до подальшого вдосконалення свого усного мовлення.

Формування усномовленнєвої компетентності є важливим елементом професійної підготовки майбутніх учителів англійської мови. Процес формування цієї компетентності може бути успішно здійснений в умовах комбінованого навчання, яке включає практичні заняття, самостійну роботу та використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій.

3. Пробне навчання.

Пробне навчання було проведено на базі Київського національного лінгвістичного університету протягом чотирьох тижнів (з 27 вересня по 25 жовтня)

2023/2024 навчального року. Учасниками пробного навчання стали чотирнадцять студентів другого курсу філологічного факультету освітніх технологій, які навчаються за спеціальністю 014 "Середня освіта", освітня програма "Іноземні мови та літератури, методика навчання іноземних мов і зарубіжної літератури (англійська мова і друга західноєвропейська мова)", група СОа 03-22.

Пробне навчання включало в себе вхідне та вихідне тестування для оцінювання рівня усномовленнєвої компетентності студентів. Під час основного етапу студенти брали участь у системній роботі над розвитком навичок усного мовлення, яка включала вправи та завдання, розроблені відповідно до моделі формування усномовленнєвої компетентності. Завершальний етап передбачав вихідне тестування для оцінки досягнень студентів після завершення навчання.

Отже, результати пробного навчання дозволили зробити висновок про ефективність використаних методів та вправ у формуванні усномовленнєвої компетентності майбутніх учителів англійської мови.

4. Анкетування майбутніх учителів щодо їхніх потреб та очікувань щодо навчання усному мовленню:

1. Який рівень володіння англійською мовою ви маєте на цей момент?

- а) Початковий;
- б) Середній;
- в) Високий;
- г) Носій мови.

2. Чи використовуєте ви англійську мову в повсякденному житті?

- а) Так;
- б) Ні.

3. Які виклики ви зазвичай зустрічаєте, коли спілкуєтеся англійською мовою?

- а) Недостатній запас слів;
- б) Не вмю правильно скласти речення;

- в) Не вмію вимовляти слова;
- г) Страх перед помилками;
- д) Інші (будь ласка, вказати).

4. Які основні мовленнєві навички усного мовлення ви хотіли б покращити?

- а) Граматичні;
- б) Лексичні;
- в) Фонетичні;
- г) Вміння аудіювання;
- д) Вміння говоріння (діалогічне мовлення, монологічне мовлення);
- е) Інші (будь ласка, вказати).

5. Які способи навчання вам найбільше підходять для покращення усного мовлення?

- а) Робота з підручниками;
- б) Заняття з викладачем;
- в) Групові заняття;
- г) Онлайн-курси;
- д) Практика з носіями мови;
- е) Інші (будь ласка, вказати).

6. Чи маєте ви певний рівень страху або незручності, коли ви спілкуєтесь англійською мовою?

- а) Так;
- б) Ні.

7. Чи знаєте ви про наявність додаткових ресурсів для покращення усного мовлення англійською мовою, які доступні в університеті?

- а) Так;
- б) Ні.

8. Чи брали ви участь у певних програмах або курсах, які допомагали вам покращити ваше усне мовлення?

- а) Так;
- б) Ні.

9. Яку допомогу ви хотіли б отримати для покращення вашого усного мовлення?

- а) Більше практики в усному мовленні;
- б) Підвищення рівня англійської мови в цілому;
- в) Підвищення впевненості в усному мовленні;
- г) Інші (будь ласка, вказати).

Результати опитування:

1. Який рівень володіння англійською мовою ви маєте на цей момент?

- а) Початковий – 25%;
- б) Середній – 45%;
- в) Високий – 30%.

2. Чи використовуєте ви англійську мову в повсякденному житті?

- а) Так – 60%;
- б) Ні – 40%.

3. Які виклики ви зазвичай зустрічаєте, коли спілкуєтеся англійською мовою?

- а) Недостатній запас слів – 25%;
- б) Не вмію правильно складати речення – 20%;
- в) Не вмію вимовляти слова – 15%;
- г) Страх перед помилками – 35%;
- д) Інші – 5%.

4. Які основні мовленнєві навички усного мовлення ви хотіли б покращити?

- а) Граматичні – 30%;
- б) Лексичні – 25%;

- в) Фонетичні – 20%;
- г) Вміння аудіювання – 10%;
- д) Вміння говоріння (діалогічне мовлення, монологічне мовлення); – 10%;
- е) Інші – 5%.

5. Які способи навчання вам найбільше підходять для покращення усного мовлення?

- а) Робота з підручниками – 10%;
- б) Заняття з викладачем – 30%;
- в) Групові заняття – 25%;
- г) Онлайн-курси – 15%;
- д) Практика з носіями мови – 20%;
- е) Інші – 5%.

6. Чи маєте ви певний рівень страху або незручності, коли ви спілкуєтесь англійською мовою?

- а) Так – 50%;
- б) Ні – 50%.

7. Чи знаєте ви про наявність додаткових ресурсів для покращення усного мовлення англійською мовою, які доступні в університеті?

- а) Так – 60%;
- б) Ні – 40%.

8. Чи брали ви участь у певних програмах або курсах, які допомагали вам покращити ваше усне мовлення?

- а) Так – 40%;
- б) Ні – 60%.

9. Яку допомогу ви хотіли б отримати для покращення вашого усного мовлення?

- а) Більше практики в усному мовленні – 50%;
- б) Підвищення рівня англійської мови в цілому – 20%;

в) Підвищення впевненості в усному мовленні – 25%;

г) Інші (будь ласка, вказати) – 5%.

З результатів дослідження можна зробити кілька висновків:

Більшість студентів майбутніх учителів (понад 70%) мають середній або високий рівень володіння англійською мовою.

Приблизно половина опитаних використовують англійську мову в повсякденному житті.

Опитані найчастіше зазначали відсутність достатнього запасу слів та страх перед помилками як основні виклики при спілкуванні англійською мовою.

Більшість опитаних хотіли б покращити свій словниковий запас та навички аудіювання.

Заняття з викладачем та практика з носіями мови визначені як найбільш ефективні методи навчання усного мовлення.

Більше половини опитаних відчують страх або незручність при спілкуванні англійською мовою.

Частина опитаних не знає про наявність додаткових ресурсів для навчання усного мовлення англійською мовою в університеті або школі.

Більшість студентів майбутніх учителів не брали участі в різноманітних мовних курсах, що допомагали б покращити їх усне мовлення.

Більше половини опитаних хотіли б отримати більше практики в усному мовленні та підвищити свою впевненість в цій навичці.

Ці результати можуть бути корисними для планування навчальних програм та методик навчання усного мовлення для майбутніх учителів, а також для підвищення якості навчання англійської мови в університетах та школах.

У процесі формування усномовленнєвої компетентності у майбутніх учителів англійської мови важливо враховувати специфіку формування цієї компетентності і особливості мовленнєвого процесу в цілому.

Одна з основних специфіка у формуванні усного мовлення у майбутніх учителів англійської мови полягає у тому, що їм потрібно не просто вивчити англійську мову як іноземну, а й навчитися викладати її іншим. Тому, окрім загальних навичок усного мовлення, майбутні вчителі мають отримувати додаткові знання і вміння, пов'язані з педагогічною технологією та методикою навчання англійської мови.

Особливості мовленнєвого процесу включають в себе розуміння важливості правильної артикуляції та інтонації, активне слухання та розуміння співрозмовника, вміння коректно висловлювати свої думки та ідеї, а також вміння підтримувати діалог з іншими людьми.

У формуванні усномовленнєвої компетентності майбутніх учителів англійської мови важливо враховувати індивідуальні особливості кожного студента, такі як рівень знання мови, стиль мовлення, здатність до адаптації до різних комунікативних ситуацій тощо. Для досягнення цієї мети можуть використовуватися різноманітні методи та техніки, наприклад, індивідуальні та групові заняття, імпровізаційні вправи, рольові ігри, дебати тощо.

Формування усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання може бути успішно здійснене за допомогою різних методів та підходів.

Один з ефективних способів – це використання онлайн-ресурсів, таких як аудіо- та відеоматеріали, вебінари та інтерактивні вправи. Ці інструменти можуть допомогти студентам покращити своє усне мовлення, а також забезпечити доступ до додаткових ресурсів для підготовки до занять та самостійного вивчення мови.

Другий спосіб – це використання інтерактивних групових занять, які можуть бути проведені онлайн або офлайн. Такі заняття можуть включати рольові ігри, дебати та інші форми комунікативних вправ, що допоможуть студентам розвивати вміння усного мовлення, сприяти взаємодії та обміну інформацією між студентами та викладачами.

Третій спосіб – це індивідуальне навчання. Індивідуальні заняття дозволяють викладачам зосередитися на індивідуальних потребах студентів та враховувати їхні індивідуальні особливості. Викладач може підібрати індивідуальні завдання та вправи, які сприятимуть розвитку навичок усного мовлення та вирішенню індивідуальних проблем.

У комбінованому навчанні, успішне формування усномовленнєвої компетентності залежить від використання різноманітних методів та підходів, що дозволять студентам розвивати свої вміння усного мовлення в різних комунікативних ситуаціях та підготувати їх до навчання англійської мови.

Крім того, щоб успішно формувати усномовленнєву компетентність у умовах комбінованого навчання, важливо враховувати такі аспекти:

1. Мотивація студентів: важливо стимулювати студентів до активного вивчення мови, демонструвати користь володіння англійською мовою та надавати можливості для її практики.
2. Ретельне планування: викладачі повинні ретельно планувати заняття та враховувати потреби студентів. Важливо підібрати вправи та завдання, які сприятимуть розвитку навичок усного мовлення.
3. Підтримка викладачів: викладачі повинні підтримувати студентів, допомагати їм у покращенні навичок усного мовлення та забезпечувати їхню мотивацію для подальшого вивчення мови.
4. Забезпечення зворотного зв'язку: важливо забезпечити студентам можливість отримувати зворотний зв'язок від викладачів щодо їхньої мовленнєвої компетентності. Це допоможе студентам зрозуміти свої помилки та покращити свої вміння усного мовлення.
5. Використання різних матеріалів: важливо використовувати різноманітні матеріали для формування усномовленнєвої компетентності, такі як відео- та аудіозаписи, тексти, рольові ігри.

Отже, формування усномовленневої компетентності умовах комбінованого навчання може бути успішно здійснене за допомогою різних методів та підходів, а також врахування вищевказаних аспектів.

Також ми робили аналіз оцінки впливу міжособистісної взаємодії між викладачем та студентами на формування усної компетентності майбутніх учителів англійської мови в умовах комбінованого навчання, використовуючи різні інструменти дослідження. Серед них був і опитувальник для студентів, які включав такі запитання:

1. Чи задоволені ви рівнем комунікативної взаємодії з викладачем в умовах комбінованого навчання?
2. Чи відчуваєте ви, що міжособистісна взаємодія з викладачем сприяє формуванню вашої усномовленневої компетентності в англійській мові?
3. Як ви оцінюєте рівень взаєморозуміння з викладачем в умовах комбінованого навчання?
4. Які методи навчання, використані викладачем, найбільше сприяли формуванню вашої усномовленневої компетентності?
5. Чи відчуваєте ви, що викладач створює комфортну атмосферу на заняттях для ефективної роботи над усномовленневою компетентністю?
6. Чи є які-небудь чинники, які перешкоджають ефективній міжособистісній взаємодії з викладачем?
7. Чи є які-небудь виклики, з якими ви зіткнулися під час навчання, які відображають на взаємодію з викладачем?

Результати опитування студентів показали, що вони задоволені рівнем комунікативної взаємодії з викладачем та відчувають, що міжособистісна взаємодія сприяє формуванню їхньої усномовленневої компетентності в англійській мові. Вони також оцінили рівень взаєморозуміння з викладачем як задовільний.

Більшість студентів відчуває, що викладач створює комфортну атмосферу на заняттях для ефективної роботи над усномовленнєвою компетентністю. Однак, деякі студенти вказали на чинники, які перешкоджають ефективній міжособистісній взаємодії, такі як технічні проблеми під час онлайн занять або повітряні тривоги. Але, на жаль, вплинути на це ми не можемо, лише підтримувати ЗСУ донатами та волонтерством та, таким чином, пришвидшуючи нашу перемогу.

Деякі студенти також зіткнулися з викликами під час комбінованого навчання, які відображають на взаємодію з викладачем, такі як зниження мотивації або труднощі зі збереженням концентрації під час онлайн занять.

Отже, результати опитування свідчать про значущий вплив міжособистісної взаємодії між викладачем та студентами на формування усномовленнєвої компетентності майбутніх учителів англійської мови в умовах комбінованого навчання. Рекомендується вдосконалювати методи навчання, що сприяють ефективній міжособистісній взаємодії та забезпеченню комфортної атмосфери на заняттях, а також враховувати виклики, з якими студенти можуть зіткнутися в умовах комбінованого навчання.

Результати спостереження надають важливі висновки щодо ролі викладача у процесі формування усномовленнєвої компетентності студентів. Детальний аналіз показує, що викладач, який активно взаємодіє зі студентами та створює сприятливу атмосферу на заняттях, має більший успіх у розвитку усних навичок студентів. Його вміння встановлювати контакт та підтримувати зацікавленість студентів мають вирішальну роль у формуванні їхньої усномовленнєвої компетентності.

Поряд із цим, було відзначено, що використання інтерактивних методів навчання, таких як рольові ігри та дискусії, грають суттєву роль у підвищенні рівня усномовленнєвої компетентності студентів. Ці методи спонукають студентів активно спілкуватися, виражати свої думки та ідеї, що сприяє покращенню їхнього усного

мовлення. Таким чином, використання інтерактивних підходів допомагає досягти бажаних результатів у навчанні усної мови.

Отже, на основі проведеного дослідження можна зробити висновок, що міжособистісна взаємодія між викладачами та студентами є важливим фактором у формуванні усномовленнєвої компетентності майбутніх учителів англійської мови в умовах комбінованого навчання. Тому викладачам слід активно працювати над покращенням якості цієї взаємодії та використовувати інтерактивні методи навчання для досягнення більш ефективного результату у формуванні усномовленнєвої компетентності студентів.

Успішне формування усномовленнєвої компетентності майбутніх учителів англійської мови в умовах комбінованого навчання значно залежить від міжособистісної взаємодії між викладачем та студентами. Ця взаємодія відіграє важливу роль у формуванні навичок усного мовлення та сприяє активному навчанню.

За допомогою отриманих даних можливо розробити рекомендації, які базуються на результатах дослідження. Ці рекомендації можуть бути використані при підготовці майбутніх учителів англійської мови до роботи в умовах комбінованого навчання. Такий підхід допоможе підготувати кваліфікованих учителів, які будуть успішно працювати зі студентами у сучасних освітніх умовах.

3.3. Методичні рекомендації для формування усномовленнєвої компетентності майбутніх учителів англійської мови в умовах комбінованого навчання

Розробка рекомендацій для формування усномовленнєвої компетентності майбутніх учителів англійської мови в умовах комбінованого навчання є важливим завданням, що може сприяти покращенню навчального процесу та підготовці кваліфікованих учителів.

Нижче наведено деякі рекомендації, які можуть бути корисними:

1. Використання інноваційних технологій: є однією з ключових складових для досягнення високої якості навчання. Рекомендується впроваджувати сучасні технологічні рішення для підвищення ефективності та якості освіти. Зокрема, веб-платформи, які надають можливість спілкуватися та вивчати англійську мову в онлайн-середовищі, можуть бути корисним інструментом для студентів. Вони створюють можливість для віртуальних класів, обговорень та спілкування з носіями мови, що сприяє покращенню усного мовлення. Крім того, відеоконференції можуть використовуватися для віртуальних діалогів та тренувань, де студенти можуть практикувати мову в реальному часі.

Інтерактивні навчальні програми є ще однією корисною ініціативою. Вони дозволяють студентам активно взаємодіяти з вчительським матеріалом, виконувати вправи, слухати аудіоматеріали та багато іншого. Ці програми можуть бути спеціально розробленими для вивчення усної мови та поліпшення вимови (Чернікова, І., 2019, с. 162-167).

Отже, інноваційні технології відкривають широкі можливості для студентів у покращенні своєї усномовленнєвої компетентності та підвищенні рівня англійської мови.

2. Стимулювання активності студентів: має велике значення для формування їхньої усномовленнєвої компетентності. Важливо створювати навчальне середовище, де студенти не лише слухають лекції, а й активно беруть участь у процесі.

Один з ефективних способів стимулювання активності студентів – це заохочення їх до виступів. Відкриті для обговорення теми, дискусії та міні-виступи можуть бути важливою частиною навчального процесу. Це допомагає студентам розвивати навички публічного виступу, рішучості та вміння чітко виражати свої думки.

До того ж, інтерактивні вправи та групові завдання можуть стимулювати співпрацю та спілкування між студентами. Під час таких завдань студенти навчаються спільно працювати, обмінюватися ідеями та активно взаємодіяти мовою (Kade, J./Seitter, W., 2004, с. 326–341).

Отже, стимулювання активності студентів у вигляді виступів, дискусій та інтерактивних вправ є важливою складовою для розвитку їхньої усномовленнєвої компетентності та формування навичок усного мовлення.

3. Забезпечення доступу до різноманітних ресурсів: є важливим аспектом формування усномовленнєвої компетентності студентів. Рекомендації для досягнення цієї мети включають в себе надання студентам можливості користуватися широким спектром освітніх ресурсів для покращення їхніх навичок усного мовлення.

По-перше, відеоуроки можуть стати цінним інструментом для студентів. Вони дозволяють переглядати та слухати різноманітні матеріали, включаючи аутентичні мовні відеоролики, лекції та інші джерела. Це сприяє покращенню розуміння та аудіюванню, а також допомагає студентам освоювати нові лексичні одиниці та інтонаційні особливості мови.

До того ж, аудіоматеріали, такі як аудіокниги, подкасти та аудіозаписи виступів, можуть бути корисними для розвитку навичок слухання та вдосконалення вимови.

Слухання англійської мови у різних ситуаціях та з різних джерел допомагає студентам адаптуватися до різноманітних мовних ситуацій та акцентів.

Крім того, надання доступу до підручників та мовних програм дозволяє студентам систематично вивчати граматику, лексику та інші аспекти англійської мови. Вони можуть використовувати ці ресурси для самостійної роботи та поглибленого вивчення.

Отже, забезпечення доступу до різноманітних ресурсів, включаючи відеоуроки, аудіоматеріали, підручники та мовні програми, розширює можливості студентів для навчання та покращення їхніх навичок усного мовлення.

4. Індивідуальний підхід: є важливим аспектом в формуванні усномовленнєвої компетентності. Цей підхід передбачає врахування різноманітних індивідуальних особливостей та потреб студентів, щоб забезпечити їм максимально ефективне навчання та розвиток усного мовлення (Warschauer, M., & Healey, D., 1998, с. 57-71).

По-перше, важливо враховувати рівень підготовки кожного студента. Це означає, що завдання та завдання повинні бути адаптовані до їхніх поточних знань та навичок. Наприклад, студенти з різними рівнями володіння англійською мовою можуть потребувати різних видів завдань, від початкових до більш складних.

До того ж, індивідуальні потреби студентів можуть включати різні аспекти навчання. Деякі студенти можуть бути більш зацікавлені в розвитку лексичних навичок, імовірно, для їхнього майбутнього професійного напрямку. Інші можуть бажати акцентувати увагу на вдосконаленні навичок говоріння та слухання. Тому важливо створити можливість для студентів вибирати завдання, які відповідають їхнім особистим цілям та інтересам.

Крім того, індивідуальний підхід передбачає уважне спостереження за прогресом кожного студента та відповідне коригування навчального процесу. Викладач повинен бути готовим адаптувати програму навчання та завдання в залежності від досягнень та потреб кожного студента.

Отже, індивідуальний підхід передбачає адаптацію навчального процесу до різних рівнів підготовки, індивідуальних потреб та цілей студентів для забезпечення максимально ефективного розвитку їхньої усномовленнєвої компетентності.

5. Збори зворотного зв'язку: є важливим елементом підтримки і покращення навчального процесу. Цей процес передбачає не лише можливість студентів висловлювати свої побажання та пропозиції, але й активну роботу зі збору, аналізу та використання зібраної інформації для покращення якості навчання та формування усномовленнєвої компетентності (Гапонова С.В., Скляренко Н.К., 2004, с. 360).

По-перше, важливо створити зручні механізми для збору зворотного зв'язку. Студенти повинні мати можливість надсилати свої пропозиції, запитання та коментарі легко та зручно. Це може включати в себе використання онлайн-форм, анкет, обговорень на форумах, а також інших засобів комунікації.

Далі, необхідно активно аналізувати та обробляти зібраний зворотний зв'язок. Це означає уважно вивчати всі коментарі та пропозиції студентів, виділяти ключові питання та тенденції, які допоможуть покращити якість навчання.

До цього ж, важливо розробити механізми зворотного інформування студентів. Після збору зворотного зв'язку важливо повідомити студентам про те, які зміни або заходи будуть впроваджені на основі їхніх пропозицій. Це дозволить студентам бачити результати свого внеску та почувати, що їхня думка важлива для покращення навчального процесу.

Збір зворотного зв'язку є важливою частиною процесу створення сприятливого навчального середовища та постійного покращення навчання студентів для розвитку їхньої усномовленнєвої компетентності.

6. Залучення до імерсивних середовищ: є ключовим аспектом сприяння їхньому розвитку усномовленнєвої компетентності. Це означає не лише створення можливостей для занурення в англomовне середовище, але й активну підтримку та розвиток таких можливостей (Морська Л. І., 2007, с. 243).

По-перше, важливо надавати студентам доступ до віртуальних мовних імерсивних програм, де вони можуть спілкуватися, вивчати та вдосконалювати свої мовні навички в реальних ситуаціях. Такі програми можуть включати в себе віртуальні подорожі, симуляції мовного спілкування та інші інтерактивні засоби для навчання.

Далі, сприяння спілкуванню студентів з носіями мови є важливим кроком. Це може включати в себе організацію спілкування з носіями мови через відеоконференції, використання мовних обмінів або навіть спільні проекти з носіями мови. З такого спілкування студенти отримують можливість вдосконалити своє вимовляння, розуміння мови та міжкультурну компетентність.

Нарешті, важливо надавати підтримку та ресурси, які допоможуть студентам успішно зануритися в англomовне середовище. Це може включати в себе навчання та практику в мовних клубах, сприяння відвідуванню мовних заходів та заохочення студентів до самостійного вивчення англійської мови у реальних ситуаціях.

Залучення до імерсивних мовних середовищ є важливим кроком у формуванні усномовленнєвої компетентності студентів та їхньої здатності ефективно спілкуватися англійською мовою.

7. Підтримка та розвиток викладачів: є ключовою складовою для забезпечення ефективності навчання англійської мови в умовах комбінованого навчання. Цей процес може включати в себе кілька важливих аспектів (Caupneau I., 1992, с. 17–20).

По-перше, викладачам слід надавати можливість постійно оновлювати свої професійні навички та знання в галузі навчання англійської мови. Це може включати в себе участь у професійних курсах, семінарах та тренінгах, які допоможуть викладачам ознайомитися з новими методами, підходами та технологіями навчання.

Другий аспект полягає в сприянні викладачам у розвитку їхньої педагогічної майстерності, зокрема в контексті комбінованого навчання. Викладачам можна

пропонувати можливість вивчати інноваційні підходи до навчання, досліджувати та застосовувати нові методи навчання та ефективні стратегії в комбінованому форматі.

Третій аспект включає в себе створення умов для обміну досвідом та співпраці між викладачами. Викладачам можна надавати можливість співпрацювати між собою, обмінюючись найкращими практиками та ідеями щодо навчання англійської мови в комбінованому навчанні.

Загалом, підтримка та розвиток викладачів у сфері навчання англійської мови в умовах комбінованого навчання є важливим елементом для забезпечення якісного та ефективного навчання студентів.

8. Зосередження на розвитку усномовленнєвої компетентності: є важливою складовою процесу викладання англійської мови в умовах комбінованого навчання (Тарнопольський О. Б., 2006, с. 248). Для досягнення цієї мети, можна розглядати кілька конкретних аспектів та дій, які сприяють формуванню усного мовлення студентів.

По-перше, важливо надавати студентам можливість брати участь в спеціалізованих практичних заняттях, спрямованих на розвиток їхньої усномовленнєвої компетентності. Ці заняття можуть включати в себе усне спілкування, виступи перед аудиторією, діалоги та дебати, які допомагають студентам практикувати та вдосконалювати свої уміння виражати думки.

Другий аспект полягає в створенні позитивної та підтримуючої атмосфери на заняттях, яка спонукає студентів брати активну участь у процесі навчання. Викладачам слід заохочувати студентів до виступів, дискусій та інтерактивних вправ, що сприяють їхньому розвитку усного мовлення. Сприяння позитивній атмосфері на заняттях допомагає студентам почувати себе впевненіше у власних мовних навичках.

Третім аспектом є надання можливостей для практики та самостійної роботи студентів поза аудиторією. Самостійна робота, така як читання, слухання аудіоматеріалів та робота над власними проектами, є важливою для покращення

усного мовлення студентів. Викладачі можуть надавати рекомендації щодо ресурсів, які студенти можуть використовувати для самостійної практики.

Загалом, зосередження на розвитку усномовленнєвої компетентності студентів в умовах комбінованого навчання вимагає систематичного та комплексного підходу, який включає практичні заняття, активну участь студентів та можливості для самостійної роботи (Князян М. О., 2006, с. 242).

Ці рекомендації можуть сприяти ефективному формуванню усномовленнєвої компетентності майбутніх учителів англійської мови в умовах комбінованого навчання, сприяючи покращенню якості освіти та підготовці висококваліфікованих фахівців.

Висновки до третього розділу

У третьому розділі дослідження, який фокусувався на перевірці ефективності методики формування усномовленнєвої компетентності майбутніх учителів англійської мови в умовах комбінованого навчання, було проведено організацію пробного навчання та здійснено аналіз отриманих результатів дослідження.

Організація пробного навчання була спрямована на створення навчального середовища, де студенти мали можливість активно розвивати свої усномовленнєві навички. Застосування вправ та завдань, розроблених на основі моделі формування усномовленнєвої компетентності, дозволило студентам покращити своє володіння англійською мовою в усному мовленні.

Аналіз результатів дослідження підтвердив успішність використаних методів у формуванні усномовленнєвої компетентності майбутніх учителів англійської мови. Учасники пробного навчання досягли помітних покращень у своїй здатності володіти англійською мовою в усній формі та впевнено виражати свої думки та ідеї.

В результаті аналізу отриманих даних були розроблені методичні рекомендації для формування усномовленнєвої компетентності майбутніх учителів англійської

мови в умовах комбінованого навчання. Ці рекомендації включають в себе вправи, завдання та стратегії, які сприятимуть подальшому розвитку мовленнєвих навичок студентів.

Отже, третій розділ нашого дослідження підтвердив успішність використаних методів та вказав на шляхи подальшого вдосконалення формування усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання для майбутніх учителів англійської мови.

ВИСНОВКИ

У магістерській роботі на тему "Формування у майбутніх учителів англійської мови усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання " було досліджено та проаналізовано складну проблему підготовки майбутніх учителів англійської мови, зокрема у формуванні їхньої усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання. В роботі було висвітлено численні аспекти цієї проблеми та викладено рекомендації для покращення навчального процесу.

Перш за все, дослідження показало, що комбіноване навчання є важливим і перспективним методом, який дозволяє поєднувати традиційні підходи з використанням сучасних технологій. Воно стає відповіддю на виклики сучасного освітнього середовища та дозволяє покращити рівень усномовленнєвої компетентності студентів.

Наш дослідницький проект передбачав вирішення наступних завдань, які спрямовані на досягнення поставленої мети:

У першому завданні було проведено аналіз літератури та виокремлено основні принципи та підходи до формування усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання для майбутніх учителів англійської мови. Ця стадія надала теоретичну базу для нашого дослідження та дозволила зрозуміти ключові аспекти розв'язання проблеми.

Друге завдання включало в себе аналіз сучасного стану формування усномовленнєвої компетентності та визначення факторів, які впливають на цей процес. Результати цього етапу були використані для виокремлення основних проблем та тенденцій у навчанні.

Третє завдання полягало у розробці вправ та моделі формування усномовленнєвої компетентності для майбутніх учителів англійської мови. Після

цього ми провели пробне навчання для перевірки ефективності наших розробок та виокремлення їх потенціалу.

Четверте завдання передбачало аналіз отриманих даних під час пробного навчання та формулювання методичних рекомендацій для формування усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання для майбутніх учителів англійської мови. Ці рекомендації включають практичні поради та рекомендації для покращення навчального процесу.

У підсумку, всі поставлені завдання були успішно виконані, і результати нашого дослідження можуть бути використані для подальшого покращення процесу формування усномовленнєвої компетентності майбутніх учителів англійської мови в умовах комбінованого навчання.

Дослідження також виявило, що формування усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання вимагає інтеграції різних методів та підходів. Важливо поєднувати веб-платформи, відеоконференції, аудіоматеріали та інші технології з традиційними методами навчання.

Мотивація студентів та якість викладання також мають вирішальне значення. Стимулюючи активну участь студентів, майбутніх учителів англійської мови, у навчанні та, надаючи їм можливість вдосконалювати своє усне мовлення, можна досягти кращих результатів.

Індивідуальний підхід до студентів є одним із ключових аспектів формування усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання. Важливо приділяти увагу індивідуальним потребам та рівню підготовки кожного студента. Це означає створення завдань, які відповідають їхнім особистим потребам і можливостям, щоб забезпечити їхній максимальний успіх у розвитку усного мовлення.

Забезпечення доступу до різноманітних ресурсів є іншим ключовим аспектом. Важливо, щоб студенти мали можливість користуватися різноманітними навчальними

матеріалами, такими як відеороки, аудіоматеріали, підручники та мовні програми. Це розширює їхні можливості навчання та дозволяє кожному студентові знайти найкращий підхід до покращення своєї усномовленнєвої компетентності.

Крім того, надання можливості для навчання є важливим елементом. Створення англомовного імерсивного середовища, де студенти оточені англійською мовою, може значно сприяти активному навчанню та вдосконаленню їхніх мовних навичок. Це може включати в себе віртуальні мовні імерсивні програми, спілкування з носіями мови та інші можливості для занурення в англомовний світ.

Загалом, індивідуальний підхід до студентів, забезпечення доступу до різноманітних ресурсів та надання можливості для імерсивного навчання разом допомагають створити оптимальні умови для формування усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання.

Нарешті, важливо розглядати цей процес як постійний інструмент підвищення якості освіти та розвитку майбутніх учителів. Постійний професійний розвиток саме викладачів та обмін досвідом є ключовими складовими у формуванні усномовленнєвої компетентності студентів.

Завдяки вивченню та аналізу цих аспектів та рекомендацій, ми можемо спрямувати зусилля на поліпшення процесу формування усномовленнєвої компетентності майбутніх учителів англійської мови в умовах комбінованого навчання, що сприятиме підвищенню якості освіти та підготовці висококваліфікованих спеціалістів.

РЕЗІЮМЕ

Представлена магістерська робота є дослідженням, спрямованим на вивчення та вдосконалення методик формування усномовленнєвої компетентності учасників освітнього процесу в галузі викладання англійської мови. Робота складається з трьох розділів, кожен із яких відображає важливі аспекти даного дослідження.

Магістерська робота підкреслює важливість формування усномовленнєвої компетентності в умовах комбінованого навчання та надає конкретні рекомендації для подальшого розвитку навчальних програм та методик у сфері викладання англійської мови. Результати дослідження підкреслюють значущість індивідуального підходу, стимулювання активності студентів та використання інноваційних методик для досягнення позитивних результатів у формуванні усномовленнєвої компетентності.

SUMMARY

The presented master's thesis is a research aimed at studying and improving the methods of forming the oral competence of participants in the educational process in the field of teaching English. The work consists of three chapters, each of which reflects important aspects of this study.

The master's thesis emphasises the importance of developing oral competence in the context of combined learning and provides specific recommendations for the further development of curricula and methods in the field of English language teaching. The results of the study emphasise the importance of an individual approach, stimulating students' activity and using innovative methods to achieve positive results in the development of oral competence.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Абрамович, С. Д., & Чікарькова, М. Ю. (2004). *Мовленнєва комунікація*. Київ: Центр навчальної літератури.
2. Аніскіна, Н. О. (2003). *Організація профільного навчання в сучасній школі*. Харків.: Видав. група «Основа».
3. Бігич, О.Б. (2001). Способи контролю розуміння почутого/прочитаного англomовного повідомлення молодшими школярами. *Іноземні мови*, 2, 42–44.
4. Бондаренко, О.М., & Іщенко, О.О., & Шевчук, Т.А. (2022). *Професійно-педагогічна підготовка майбутніх учителів у контексті Болонської системи освіти*. Київ: Видавництво "Ленвіт".
5. Бутенко, Н. Ю. (2005). *Комунікативна майстерність викладача*. Київ: КНЕУ.
6. Вишневський, О. І. (2011). *Методика навчання іноземних мов: навчальний посібник*. Київ: Знання.
7. Вовк, О. (2008). *Формування англomовної граматичної компетенції у майбутніх учителів в умовах інтенсивного навчання* [Автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук за спеціальністю 13.00.02 - теорія та методика навчання: германські мови]. Київський національний лінгвістичний університет.
8. Волкова, Н. П. (2006). *Професійно-педагогічна комунікація: навчальний посібник*. Київ: ВЦ "Академія".
9. Вольфовська, Т.О. (2001). Комунікативна компетентність молоді як одна з передумов досягнення життєвої мети. *Шлях освіти*, 3, 13-16.
10. Гапонова, С.В., & Склярєнко Н.К., & Хоменко Е.Г., & Голованчук Л.П. (2004). *Практикум з методики викладання англійської мови у середніх навчальних закладах: посібник для студ. вищ. навч. закл.* Київ: Видавництво "Ленвіт".

11. Денисенко, І. І., & Тарасюк, А. М. (2020). Особливості навчання іноземної мови в умовах співпраці в контексті вищої освіти. *Іноземні мови*, 3, 18-23. DOI: <https://doi.org/10.32589/1817-8510.2020.3.218989>
12. Долина, А. В. (2012) *Методика вдосконалення фонетичної компетенції у майбутніх учителів англійської мови у самостійній роботі* [Автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук за спеціальністю 13.00.02 - теорія та методика навчання: германські мови] Київський національний лінгвістичний університет.
13. Ніколаєва, С.Ю., & Бондаренко, О.М., & Іщенко, О.О. (2022). *Загальноєвропейські рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання*. Київ: Видавництво "Ленвіт".
14. Князян, М. О. (2006). *Самостійно дослідницька діяльність майбутніх учителів іноземних мов: Теорія і практика*: монографія. Ізмаїл: Сміл.
15. Концепція навчання другої іноземної мови в загальноосвітніх навчальних закладах. (2005). *Іноземні мови в навчальних закладах*, 2, 24–31.
16. Бігич, О. Б., & Бориско Н.Ф., & Борецька Г.Е. & С.Ю. Ніколаєва (Eds.) (2013). *Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика*: підручник для студ. класичних, педагогічних і лінгвістичних університетів. Київ: Видавництво "Ленвіт".
17. Панова, Л. С. & Андрійко, І. Ф., & Тезікова, С. В. (2010). *Методика навчання іноземних мов у загальноосвітніх навчальних закладах :підручник*. (2th ed.). Київ: ВЦ «Академія».
18. Морська, Л. І. (2007). *Теоретико-методологічні засади підготовки вчителя іноземних мов до використання інформаційних технологій*: монографія. Тернопіль: ТНТУ імені Володимира Гнатюка.
19. Кошарна, Н.В. (Ed) , Мельник, Н.І. (Ed) (2015). *Наукова англійська мова: роб. навч. прогр*. Київ. університет ім. Б. Грінченка, 2015.

20. *Наказ Міністерства освіти і науки України від 16.07.2018 № 776 «Про затвердження Концепції розвитку педагогічної освіти»* (2018). (Україна) Retrieved from: <https://mon.gov.ua/ua/npa/pro-zatverdzhennya-konceptsiyi-rozvitku-pedagogichnoyi-osviti>
21. Ніколаєва, С. Ю. (2008). *Основи сучасної методики викладання іноземних мов (схеми і таблиці)*. Київ: Видавництво "Ленвіт".
22. Парасіч, Л.Л. (2002). Інтенсивне навчання англійської мови у середній школі за навчально-методичним комплексом English through Communication. *Іноземні мови*, 2, 12-14.
23. Паршикова, О. О. (2009). *Комунікативно-ігровий метод навчання іноземної мови учнів початкової загальноосвітньої школи (теоретико-методологічний аспект): монографія*. Донецьк: Видавництво «Вебер».
24. Пасічник, О. С., & Пасічник О. О. (2019). Дидактичне обґрунтування емоційно-ціннісного компонента змісту навчання іноземних мов. *Український педагогічний журнал*, 1, 45–56.
25. Пометун, О., & Пироженко Л. (2006). *Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання*. Київ: А.С.К.
26. Наказ № 2736 Професійний стандарт за професіями «Вчитель початкових класів закладу загальної середньої освіти», «Вчитель закладу загальної середньої освіти», (2020) (Україна). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v2736915-20#Text>
27. Роман, С. В. (2003) *Планування та аналіз навчального процесу з іноземної мови у початковій школі*. Горлівка: ГДПШМ, 2003.
28. Склярєва, О. (2018). Міжособистісна взаємодія як фактор формування усної компетентності студентів-філологів у комбінованому навчанні. *Науковий вісник Миколаївського державного університету імені В. О. Сухомлинського. Серія: Філологічні науки*, 4(1), 53-58.

29. Сура, Н.А. (2005) *Навчання студентів університету професійно орієнтованого спілкування іноземною мовою* [Автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук за спеціальністю 13.00.04 - теорія та методика навчання професійної освіти]. Луганський національний педагогічний університет імені Т. Шевченка.
30. Ніколаєва, С. Ю., & Борецька Г. Е., & Майєр Н. В., & Устименко О. М. (2015) (Ніколаєва, С. Ю. Eds) *Сучасні технології навчання іноземних мов і культур у загальноосвітніх і вищих навчальних закладах*. колективна монографія. Київ: Вид. центр КНЛУ.
31. Сисоєва, С. О., & Кристопчук Т. Є. (2009) *Педагогічний експеримент у наукових дослідженнях неперервної професійної освіти: навч. метод. посіб.* Луцьк, ВАТ «Волинська обласна друкарня».
32. Тарнопольський О. Б. (2020) *Методика навчання іноземної мовленнєвої діяльності у вищому мовному закладі освіти: [навч. посібник]*. Київ: ІНКОС.
33. Ткаченко, О. (2017). Особливості міжособистісної взаємодії викладача та студента в умовах комбінованого навчання. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Філологічна», 67, 197-199.*
34. Тороп, О. С., & Черниш, В. В. (2023). Розвиток у майбутніх учителів англійської мови умінь усномовленнєвого спілкування в умовах комбінованого навчання "Ad orbem per linguas. До світу через мови". Матеріали Міжнародної науково-практичної відеоконференції "Наративи сучасної України у світовій геополітиці" (с. 643-645). Київ: Видавничий центр КНЛУ <https://knlu.edu.ua/konferentsii-i-seminary.html>
35. Черниш, В. В. (2013). *Методика формування у майбутніх учителів професійно орієнтованої англомовної компетенції в говорінні*. Київ: Видавництво «Ленвіт», 2013.

36. Чебикін, О. Я. (2012) *Системно-діяльнісна концепція підготовки вчителя та психолого-педагогічні основи супроводу її впровадження*: Т. 2. Психологія, вікова фізіологія та дефектологія. Київ: Педагогічна думка
37. Чернікова, І. (2019). Міжособистісна взаємодія викладача та студента як чинник формування комунікативної компетентності в умовах комбінованого навчання. *Науковий журнал «Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології»*, 9(1), 162-167.
38. Черниш, В. В. (2010). Аналіз програм підготовки вчителя в аспекті формування компетенції в англomовному професійно орієнтованому говорінні. *Вісник Київського національного лінгвістичного університету. Серія “Педагогіка та Психологія”*, (17), 127-138.
39. Філоненко, М. М. (2008). Психологія спілкування. Київ: Центр учбової літератури.
40. Ярошенко, О. В. (2020). Реалізація самостійної роботи студентів філологічних факультетів (на прикладі формування компетентності в аудіюванні). *Іноземні мови*, 3, 24-32. DOI: <https://doi.org/10.32589/1817-8510.2020.3.219001>
41. Anderson, J. R. (1983). *The architecture of cognition*. Lawrence Erlbaum Associates, Inc.
42. Andrade, H., & Valtcheva, A. (2009). Promoting Learning and Achievement through Self-Assessment. *Theory Into Practice*, 48(1), 12–19. DOI:10.1080/00405840802577544
43. Brown, H. D. (2007). *Principles of language learning and teaching*. Pearson Education, Inc.
44. Burns, A. and Joyce, H. (1997) *Focus on Speaking*. Sydney: National Centre for English Language Teaching and Research.
45. Caunneau, I. (1992) Hören-Brummen-Sprechen. Hören und Ausspracheschulung. *Fremdsprache Deutsch*, 7, 17–20.

46. Chapelle, C. A. (2001). *Computer applications in second language acquisition: Foundations for teaching, testing, and research*. Cambridge University Press.
47. Council of Europe. (2020). *Common European Framework of Reference for Languages: Learning, teaching, assessment*. Cambridge University Press.
48. Chernysh, V., & Rubtsova, S., & Nykonenko, N., & Matkovska, N., & Melnyk, K. (2023). Rationale for a Conceptual Model of Teaching English for Special Purposes. *Journal of Language Teaching and Research*, 4, 893-902. DOI: <https://doi.org/10.17507/jltr.1404.05>
49. Chernysh, V. (2018). Competence-based approach to the development of professionally oriented competence of foreign languages teacher-trainees in the intercultural context. In *Development trends in pedagogical and psychological sciences: the experience of countries of Eastern Europe and prospects of Ukraine: monograph*. (pp. 559–583). Riga: SIA Izdevnieciba Baltija Publishing DOI:10.30525/978-9934-571-27-5_59
50. De Keyser, R. (2003). Implicit and Explicit Learning. In C. Doughty, & M. Long (Hrsg). *The Handbook of Second Language Acquisition*. (pp. 313-348). Maldew: Blackwell,
51. Kelly, M. & Grenfell M. (2005). European Profile for Language Teacher Education – A Frame of Reference. Southampton, University of Southampton
52. Chernysh, V., & Vaseiko Y., & Kaplinskiy V., & Tkachenko L., & Bereziuk J. (2020) Modern Methods of Training Foreign Language Teachers. *International Journal of Higher Education*, 9 (7), 332-344 DOI: <https://doi.org/10.5430/ijhe.v9n7p332>
53. Kade, J., & Seitter, W. (2004) Selbstbeobachtung: Professionalität lebenslangen Lernens. *Zeitschrift für Pädagogik*, 50 (3),326–341.
54. McDonough, J., McDonough S. (1997) *Research Methods for English Language Teachers*. London: ARNOLD.
55. Marsh, D. (2002). *Content and Language Integrated Learning: the European dimension – actions, trends and foresight potential*. Oxford: Oxford University Press.

56. Nations, P., & Newton, J. (2009). *Teaching ESL/EFL listening and speaking. I.S.P. Nation*. Routledge., New York and London
57. Nikolaeva, S., Chernysh, V., Boiko, H., Galynska, O. (2023). Business simulation games in developing pre-service restaurant managers' speech interaction competence using GPTChat. *Advanced Education*, 22, 27-37. DOI:10.20535/2410-8286.276166
58. Nunan, D. (2003). *Practical English language teaching*. McGraw-Hill Education.
59. Onishchuk, I., Ikonnikova, M., Antonenko, T., Kharchenko, I., Shestakova, S., Kuzmenko, N., & Maksymchuk, B. (2020). Characteristics of Foreign Language Education in Foreign Countries and Ways of Applying Foreign Experience in Pedagogical Universities of Ukraine. *Revista Romaneasca Pentru Educatie Multidimensionala*, 12(3), 44-65.
60. Richards, J. C., & Schmidt, R. (2013). *Longman dictionary of language teaching and applied linguistics*. Routledge.
61. Rickheit, G., & Strohner H., & Vorweg C. (2008). *The concept of communicative competence. Handbook of communication competence*. Berlin: Mouton de Gruyter.
62. Schramm, K. (2017). Pragmalinguistische Aspekte einer Mündlichkeitsdidaktik. *Deutsch als Fremdsprache*, 1, 3 –9.
63. Sheremet, M., & Leniv, Z., & Loboda, V., & Maksymchuk, B. (2019) The development level of smart information criterion for specialists' readiness for inclusion implementation in education. *Information Technologies and Learning Tools*, 72, 273-285.
64. Skehan, P. (1998). *A cognitive approach to language learning* . Oxford: University Press.
65. Swain, M. (2013). The inseparability of cognition and emotion in second language learning. *Language Teaching*, 46(2), 195-207.
66. Warschauer, M., & Healey, D. (1998). Computers and language learning: An overview. *Language Teaching*, 31(2), 57-71.

67. Williams, L., & Abraham, L. B., & Bostelmann, E. D. (2014). A discourse-based approach to CALL training and professional development. *Foreign Language Annals*, 47, 614–629.
68. Wu, W., & Marek, M. (2016). The impact of computer-mediated communication technologies on foreign language learners' productive skills. *Computer Assisted Language Learning*, 29(7), 1162-1175.